

www.conpolis.eu

**Οι Βασικοί Σκοποί της Ομοσπονδίας
εν συντομία:**

- Η ενίσχυση των σχέσεων, η ανταλλαγή ιδεών και η αλληλεγγύη μεταξύ των ανά τον κόσμο Κωνσταντινουπολιτών.
- Η προάσπιση και προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ειδικότερα των δικαιωμάτων των Κωνσταντινουπολιτών, όπως αυτά προστατεύονται από τις διεθνείς συνθήκες και συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων του ανθρώπου.
- Η συμπαράσταση και υποστήριξη προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως

Ιούλιος 2023 Τεύχος 12/7

- Πατριαρχική Απόδειξη Πάσχα, σ. 2-4.
- Επέτειος Άλωσης, σ.5.
- Συνέδριο Νέων, σ.6-7.
- Ανακοινώσεις ΟιομΚω, σ.8-12.
- Η τύχη των Εγκαταλειμμένων ακίνητων περιουσιών σ.13-19.
- Ο Αγ. Γεώργιος Κουδουνάς σ.20-21.
- ΑΙ ΘΥΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΟΝ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ-Έκδοση στα τουρκικά, σ. 22-24.
- Ομιλία Καθ. Ιλαΐ Όρς για τις Απελάσεις, σ.25-29.
- Παρουσίαση του νέου Βιβλίου για την Βυζαντινή Κληρονομιά, σ.30-34.

Μηνιαία Ενημέρωση Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών
Monthly Bulletin of the Ecumenical Federation of Constantinopolitans
Istanbullu Rumların Evrensel Federasyonu Aylık Bülteni

Το Δ.Σ. της

Οι.Ομ.Κω.

σας εύχεται

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

και η Ανάσταση

του Κυρίου ημών

Ιησού Χριστού

να φέρει σε όλο τον

Κόσμο την Ειρήνη

και την Ευτυχία.

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ – ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τιμώτατοι αδελφοί Ιεράρχαι και τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

Ευδοκία και χάριτι του πανδύρου Θεού διατρέξαντες τον δόλιχον της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και διελθόντες εν κατανύξει την Εβδομάδα των Παθών του Κυρίου, ιδού, ευφραίνόμεθα τη πανηγύρει της λαμπροφόρου Αναστάσεως Αυτού, δι' ἧς ελυτρώθημεν εκ της του Άδου τυραννίδος.

Η ένδοξος εκ νεκρών Έγερσις του Σωτήρος Χριστού είναι συνανάστασις σύμπαντος του γένους των βροτών και πρόγευσις της τελειώσεως των πάντων και της πληρώσεως της Θείας Οικονομίας εν τη εποικισμένη Βασιλεία. Μετέχομεν εις το άφραστον μυστήριον της Αναστάσεως εν τη Εκκλησία, αγιαζόμενοι εν τοις ιεροίς αυτής μυστηρίοις και βιούντες το Πάσχα, «τό πύλας ημίν του Παραδείσου ανοίξαν», όχι ως ανάμνησιν ενός γεγονότος του παρελθόντος, αλλά ως πεμπτουσίαν της εκκλησιαστικής ζωής, ως παρουσίαν του Χριστού αεί εν τώ μέσω ημών, εγγύτερον εις ημάς από όσον ημείς οι ίδιοι εις τον εαυτόν μας. Το Πάσχα, οι ορθόδοξοι πιστοί ανακαλύπτουν τον αληθινόν των εαυτόν ως εν Χριστώ είναι, εντάσσονται εις την κίνησιν των πάντων προς τα Έσχατα, «εν χαρά ανεκλαλήτω και δεδοξασμένη» (Α΄ Πέτρ. α΄, 8), ως «υιοί φωτός... και υιοί ημέρας» (Α΄ Θεσσ. ε΄, 5).

Κεντρικόν χαρακτηριστικόν της ορθοδόξου ζωής είναι ο αναστάσιμος παλμός της. Αστόχως απεκάλεσεν ο φιλόσοφος την ορθόδοξον πνευματικότητα «σκυθρωπήν» και «φθινοπωρινήν». Ευστόχως επαινείται υπό των Δυτικών το ανεπτυγμένον αισθητήριον των Ορθοδόξων διά το νόημα και το βιωματικόν βάθος της πασχαλίου εμπειρίας, χωρίς όμως η πίστις αυτή να λησμονή, ότι η πορεία προς την Ανάστασιν διέρχεται διά του Σταυρού. Δεν γνωρίζει η ορθόδοξος πνευματικότης τον ουτοπισμόν της Αναστάσεως χωρίς Σταυρόν, ούτε την απαισιοδοξίαν του Σταυρού χωρίς την Ανάστασιν. Διά τον λόγον αυτόν, εις το ορθόδοξον βίωμα το κακόν δεν έχει τον τελευταίον λόγον εν τη ιστορία, ενώ η πίστις εις την Ανάστασιν λειτουργεί ως κίνητρον διά τον αγώνα εναντίον της παρουσίας εν τώ κόσμω και των συνεπειών του, δρά ως ισχυρά μεταμορφωτική δύναμις. Εις την ορθόδοξον αυτοσυνειδησίαν δεν υπάρχει χώρος διά συνθηκολόγησιν απέναντι εις το κακόν, δι' αδιαφορίαν περί της πορείας των ανθρωπίνων πραγμάτων. Αντιθέτως, η συμβολή εις την μεταμόρφωσιν της ιστορίας έχει θεολογικήν βάσιν και υπαρξιακόν έρεισμα και εκτυλίσσεται χωρίς τον κίνδυνον ταυτίσεως της Εκκλησίας με τον κόσμον. Ο Ορθόδοξος πιστός έχει συνείδησιν της αντιθέσεως μεταξύ της εγκοσμίου πραγματικότητος και της εσχατολογικής τελειότητος και δεν είναι δυνατόν να παραμείνη αδρανής απέναντι εις τας αρνητικότητας. Διά τον λόγον αυτόν, η Ορθόδοξος Εκκλησία δεν είδε ποτέ τον αγώνα διά μεταμόρφωσιν του κόσμου ως ασήμαντον υπόθεσιν. Η πασχάλιος πίστις έσωζε την Εκκλησίαν τόσον από την εσωστρέφειαν και την κλειστότητα, όσον και από την εκκοσμίκευσιν.

Εις το Πάσχα των ορθοδόξων συμπυκνούνται ολόκληρον το μυστήριον και ο υπαρξιακός πλούτος της ευσεβείας μας. Το «εξεθαμβήθησαν» των Μυροφόρων, όταν, «εισελθούσαι εις το μνημείον είδον νεανίσκον... περιβεβλημένον στολήν λευκήν» (Μάρκ. ιστ', 5), χαρακτηρίζει το μέγεθος και την ουσίαν της εμπειρίας της πίστεως ως βιώσεως υπαρξιακού συγκλονισμού. Το «εκθαμβείσθαι» δηλώνει ότι ο άνθρωπος ευρίσκεται ενώπιον ενός μυστηρίου, το οποίον βαθαίνει, όσον το προσεγγίζει, κατά το λεχθέν, ότι η πίστις μας «δέν είναι πορεία από το μυστήριο στη γνώση, αλλά από τη γνώση στο μυστήριο».

Ενώ η άρνησις του μυστηρίου συρρικνώνει υπαρκτικώς τον άνθρωπον, ο σεβασμός ανοίγει εις αυτόν την πύλην του ουρανού. Η πίστις εις την Ανάστασιν είναι η βαθυτάτη και ακραιφνεστάτη έκφρασις της ελευθερίας μας η μάλλον η γέννησις αυτής ως εκουσίας αποδοχής της υψίστης θείας δωρεάς της κατά χάριν θεώσεως. Η Ορθόδοξος Εκκλησία, ως «βιωμένη Ανάστασις», είναι ο χώρος της «αληθεστάτης ελευθερίας», η οποία εις την χριστιανικήν ζωήν είναι θεμέλιον, οδός και προορισμός. Η Ανάστασις του Χριστού είναι ευαγγέλιον ελευθερίας, δωρεά ελευθερίας και εχέγγυον της «κοινής ελευθερίας» εις την «αιώνιον βιοτήν» της Βασιλείας του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

Με αυτά τα αισθήματα, τιμιώτατοι αδελφοί και πεφιλημένα τέκνα, έμπλεοι της πεπληρωμένης χαράς της μετοχής εις την «κοινήν των όλων πανήγυριν», λαβόντες φως εκ του ανεσπέρου φωτός και δοξάζοντες Χριστόν τον αναστάντα εκ νεκρών και ανατείλαντα πάσι την ζωήν, μεμνημένοι δε κατά την πανέορτον ταύτην «κλητήν και αγίαν ημέραν», πάντων των εν περιστάσεσιν αδελφών, δεόμεθα του «πατήσαντος θανάτω τον θάνατον» Κυρίου και Θεού της ειρήνης, όπως ειρηνεύη τον κόσμον, καταυγάξη τα διαβήματα ημών προς πάν έργον αγαθόν και Αυτώ ευάρεστον, αναφωνούντες τον πανευφρόσυνον ύμνον «Χριστός Ανέστη»!

Φανάριον, Άγιον Πάσχα ,βκδ΄
† Ο Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος προς Χριστόν Αναστάντα
ευχέτης πάντων υμών

**Τελετές Μνήμης της Ηρωικής Αντίστασης των Ρωμιών της Βασιλείδος των πόλεων υπό την ηγεσία του Αυτοκράτορα Κωνσταντίνου ΙΑ΄ Παλαιολόγου
Κεντρική Εκδήλωση**

Κυριακή 2 Ιουνίου 2024

- Ιερό Μνημόσυνο στον Μητροπολιτικό Ι.Ν. Ευαγγελισμού της Θεοτόκου (περί την ώρα 11.00 π.μ. μετά από συνεννόηση με την Ι. Αρχιεπισκοπή Αθηνών).
- Τρισάγιο στον Ανδριάντα του Αυτοκράτορα στην πλατεία Μητροπόλεως και κατάθεση στεφάνων εκ μέρους των Κωνσταντινουπολιτών και τοπικών αρχών με την συμμετοχή Φιλαρμονικής του Δήμου Αθηναίων. Η τελετή αυτή θα γίνει 11.30-11.50 π.μ. και θα απευθύνουν σύντομο λόγο: ο Πρόεδρος της ΟιομΚω., οι εκπρόσωποι του Δήμου Αθηναίων και της Περιφέρειας Αττικής.
- Μετάβαση εν πομπή συνοδεία της Φιλαρμονικής στο Μνημείο Αγνώστου Στρατιώτη όπου θα γίνει περί την ώρα 12.15 π.μ. η ανάκρουση του Εθνικού Ύμνου και θα ακολουθήσει η κατάθεση στεφάνων εκ μέρους της Πολιτείας, ΟιομΚω και άλλους φορείς.

**Διάλεξη ανήμερα της Άλωσης 29 Μαΐου 2024, ώρα 18.30
Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτών
του Ομοτ. Καθ. Δανιήλ Σάχα**

«Βυζάντιο και Ισλάμ: πρόκληση κατανόησης ενός φαινομένου, υπό το φως της ... Μεσοπεντηκοστής»

Συνέδριο της ΟιομΚω

Το Περιβάλλον της Αγοράς Εργασίας τα επόμενα χρόνια και η τόνωση της Επιχειρηματικότητας για Παραγωγή

Πραγματοποιήθηκε το πρωί του Σαββάτου, την 13 Απριλίου 2024 στην φιλόξενη αίθουσα Τελετών του Συλλόγου Μουσικόφιλων Κωνσταντινουπόλεως. Παρακολούθησαν το Συνέδριο συνολικά 60 νέοι με φυσική παρουσία αλλά και από το διαδίκτυο. Στην έναρξη ο Πρόεδρος της ΟιομΚω ανέπτυξε τις στρατηγικές της ΟιομΚω επί του θέματος.

Η 1η συνεδρία ξεκίνησε με την ομιλία του κ. **Γεώργιου Τανισκίδη**, Πρόεδρου Optima bank, και ο οποίος επικεντρώθηκε στην 15 ετή πορεία της ελληνικής οικονομίας και την ανάγκη να αλλαχθούν χρόνιες νοοτροπίες για τις οποίες προσπαθεί η Τράπεζα που είναι Πρόεδρος. Ιδιαίτερα τόνισε ο ίδιος το ΜΕΙΖΩΝ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ της Ελλάδος αναφέροντας ότι κάθε χρόνο έχουμε 70.000 περισσότερους θανάτους που αντιστοιχεί στο να χάνουμε μια πόλη, όπως η Λαμία και τα μέτρα που παίρνει η Optima bank για αυτό το θέμα.

Ακολούθως ο κ. **Βασίλης Ευμολπίδης**, σύμβουλος μηχανικός - οικονομολόγος μίλησε με θέμα τις «Επιχειρηματικές ευκαιρίες στα Δυτικά Βαλκάνια». Η Ελλάδα είχε την ευκαιρία στις αρχές της δεκαετίας του 1990 να αποτελέσει ηγετική δύναμη στις χώρες αυτές που μετέβαιναν σε νέα καθεστώτα που επιτεύχθηκε σε μικρό βαθμό. Ωστόσο υπάρχουν ακόμα το περιθώριο να κερδηθεί ο χρόνος που χάθηκε, αφού σε πολλές χώρες υπάρχουν δυνατότητες συνεργασιών για επιχειρηματικές πρωτοβουλίες.

Ο Δρ. **Γεώργιος Λούντος**, που είναι CEO της Biometech –π. Επ. Καθ. ΤΕΙ: ανέπτυξε στην ομιλία του με τίτλο «Μεταφέροντας προϊόντα και υπηρεσίες υψηλής τεχνολογίας από το πανεπιστήμιο στην φαρμακευτική αγορά: Το παράδειγμα της Bioemetch», το πραγματικά πρωτόγνωρο για τα ελληνικά δεδομένα εγχείρημα της ίδρυσης και ανάπτυξης της εταιρείας σε αντικείμενο σύγχρονων τεχνολογιών.

Στην ομιλία του ο κ. **Παναγιώτης Κρανιδιώτης**, Μηχανικός Πληροφορικής, με

τίτλο «Το μοντέλο του Ανοικτού Κώδικα. Ευκαιρίες και προκλήσεις στην οικονομία και τις κοινωνίες της καθ' ημάς Ανατολής», επικεντρώθηκε στην ανάγκη ανάληψης προσπαθειών συνεργασίας με εταιρείες στην Τουρκία που δραστηριοποιούνται σε παρεμφερείς τομείς.

Στην 2η Συνεδρία ο Δρ. **Άγγελος Αμδίτης**, Δντης Έρευνας και Ανάπτυξης του Ερευνητικού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου Συστημάτων Επικοινωνιακών και Υπολογιστών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου ανέπτυξε το θέμα: «Ενδυναμώνοντας την ελληνική καινοτόμο επιχειρηματικότητα: έρευνα και πολιτικές» που αποτελεί και αναγκαία προϋπόθεση η χώρα να κάνει άλματα στους τομείς που δίνει σημασία η Ευρωπαϊκή Ένωση. Ιδιαίτερη σημασία δόθηκε στο θέμα της αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής.

Ο κ. **Duran Cesur** που εργάζεται στο Λονδίνο ανέπτυξε στην Αγγλική γλώσσα το θέμα Venture capital investor, δηλαδή την υποστήριξη σε εταιρείες έντασης γνώσης από φορείς χρηματοδότησης». Αναλύθηκαν οι τρόποι χρηματοδότησης νεοφυών εταιρειών.

Η κυρία **Μαριαρίνα Μπούκιου**, ΜΑ Πολιτιστική Διαχείριση:, στην ομιλία της επικεντρώθηκε στην σημασία της αξιοποίησης της Πολιτιστικής Κληρονομιάς ως καταλύτη προσωπικής και κοινοτικής ανάπτυξης».

Ο τελευταίος ομιλητής ο Δρ. **Νίκος Ουζούνογλου**, ανέπτυξε τα : «Προγράμματα ΕΛΠΙΣ και ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ της ΟιομΚω». Το τελευταίο Πρόγραμμα αφορά νέα δράση και θα επικεντρωθεί στην υποστήριξη νέων με καταγωγή από την Πόλη να ιδρύσουν νεοφυείς εταιρείες και θα υπάρξει συνεργασία με το ΕΠΙΣΕΥ. Το ΕΛΠΙΣ είναι σε εξέλιξη και αποσκοπεί στην υποστήριξη της παλινόστησης νέων στην Κωνσταντινούπολη.

Η βιντεοσκοπημένη καταγραφή του Συνεδρίου είναι αναρτημένη στους ιστότοπους:<https://www.youtube.com/watch?v=5UwjN9VrtZE>,<https://www.youtube.com/watch?v=7cDkJk0KROc>

Επιπλέον στον ιστοσελίδα της ΟιομΚω www.conproiis.eu έχουν αναρτηθεί όλες οι παρουσιάσεις των ομιλιών.

Το Πρόγραμμα Κοινωνικής Αλληλεγγύης της Οι.Ομ.Κω.

«Μηνάς Τσιτσάκος»

Ξεκίνησε το 2013 και συνεχίζεται—σε συνεργασία με τα μέλη σωματεία της Οι.Ομ.Κω.—με όλες τις δράσεις του, αφού οι ανάγκες αλληλεγγύης προς τον συνάνθρωπο αυξάνονται. Οι αλληπαλλήλες κρίσεις της τελευταίας δεκαετίας έχουν συσσωρεύσει πολλά προβλήματα και η κρατική μέριμνα είναι πολύ περιορισμένη.

Η αλληλεγγύη προς τους αδυνάμους ήταν πάντοτε κυρίαρχο κοινωνικό γνώρισμα της Ρωμιοσύνης.

Συνοπτικά οι δράσεις του Προγράμματος είναι:

- Εξασφάλιση στέγης σε 75 άστεγους
- Διανομές 150 διατακτικών κάθε μήνα για αγορά τροφίμων από σουπερμάρκετ.
- Εξασφάλιση φαρμάκων και υγειονομικού υλικού σε 32 οικογένειες.
 - Εξασφάλιση της πρόσβασης σε ιατρικές υπηρεσίες.
 - Εξασφάλιση αίματος σε έχοντες ανάγκη.
- Μέριμνα για την εισαγωγή ανυπεράσπιστων ηλικιωμένων σε γηροκομεία.
 - Επανασύνδεση ηλεκτροδότησης σε κατοικίες.
- Αντιμετώπιση γραφειοκρατικών δυσκολιών που στερεί βασικά δικαιώματα του ανθρώπου σε πρόσφυγες Έλληνες όπως οι δυσκολίες έκδοσης αδειών παραμονής, πολιτογράφησης και ΑΜΚΑ
- Πραγματοποίηση εξοδίων ακολουθιών για ανασφάλιστους και μη έχοντες συγγενείς (τον Απρίλιο 2024 μήνα 2)

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΧΑΡΗ ΣΤΙΣ ΔΩΡΕΕΣ ΕΛΑΧΙΣΤΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ (ΑΦΟΥ ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΧΟΥΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΕΙ ΤΙΣ ΔΩΡΕΕΣ ΤΟΥΣ) ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΩΝ. ΖΗΤΑΜΕ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΑΣ ΕΙΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ή ΜΕ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ.

ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΕ ΤΟ nnap@otenet.gr

The Social Solidarity Program of Ec.Fe.Con.

"Minas Tsitsakos"

ALL ACTIONS CONTINUED DURING THIS SUMMER MONTHS

It started in 2013 and continues—in collaboration with the member associations of Ec.Fe.Con.—with all its actions, since the needs of solidarity with fellow human beings are increasing. The successive crises of the last decade have accumulated many problems and government care is very limited.

Solidarity with the weak has always been dominant cultural component of Romiosyni.

In summary, the actions of the Program are:

- Provision shelter to 75 homeless people.
- Distribution of 150 vouchers each month to deprived families to purchase food from supermarkets.
- Provision medicines and health materials to 32 families.
 - Ensuring access to medical services.
 - Facilitating the entrance of alone old to care houses.
 - Finding blood to those in need.
- Reconnection of electricity in residences being cut because of debts.
- Dealing with bureaucratic difficulties that deprive Greek refugees of basic human rights, such as the difficulties of issuing residence permits, naturalization and SOCIAL SECURITY NUMBER (AMKA)
- Carrying out follow-up expenses for uninsured and non-insured relatives.

**IN THE PAST MONTH ALONE WE HAD 2 NEW OWNER APPLICATIONS
NEED OF OUR FELLOW CITIZENS**

TO BE UPDATED CONTACT US AT nnap@otenet.gr

Ec.Fe.Con. HAS NO REGULAR INCOME AND THE PROGRAM IS BASED ON PERIODIC DONATIONS FROM FOUNDATIONS AND INDIVIDUALS.

ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

«ΕΛΠΙΣ» ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΣΕ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ

ΕΚΠΑΤΡΙΣΜΕΝΑ ΜΕΛΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΕΣ ΓΙΑ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟ

Το Δ.Σ. της Οι.Ομ.Κω. στο πλαίσιο του Προγράμματος ΕΛΠΙΣ, προσκαλεί οικογένειες που τουλάχιστον ένα μέλος τους ανήκει στην εκπατρισμένη Κοινότητα των Ρωμιών της Πόλης, εφόσον ενδιαφέρονται να εκδηλώσουν την πρόθεσή τους για τη συμμετοχή τους στην αναφερόμενη Δράση που αποσκοπεί στην υποστήριξη οικογενειών που επιθυμούν να εγκατασταθούν και να ζήσουν στην Κωνσταντινούπολη ως μέλη της Ομογένειας.

Σκοπός της Δράσης είναι η υποστήριξη της προετοιμασίας και η διεύρυνση του επαναπατρισμού στην Κωνσταντινούπολη, όπως επίσης και η υποστήριξη για ένα μεταβατικό διάστημα μετά από την εγκατάσταση στην Πόλη. Κάθε περίπτωση θα εξεταστεί από την αρμόδια Επιτροπή ανεξάρτητα. Προτεραιότητα θα δοθεί σε οικογένειες με παιδιά με τη δέσμευση ότι θα σπουδάσουν στα Ομογενειακά σχολεία.

Οι ενδιαφερόμενες/οι παρακαλούνται να αποστείλουν το συντομότερο δυνατόν email στη διεύθυνση: nnar@otenet.gr εκδηλώνοντας το ενδιαφέρον τους, ώστε να αρχίσει η διαδικασία της πιθανής ένταξής τους στην αναφερόμενη Δράση.

ΔΡΑΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΛΠΙΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ ΓΙΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΕ ΑΕΙ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΓΙΑ ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΥΣ ΑΕΙ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΓΩΓΗ

Το Πρόγραμμα είναι ανοικτό σε συνεχή βάση και έχουν επιλεξιμότητα οι απόφοιτες/οι ΑΕΙ με την προϋπόθεση ότι έχουν ή θα γίνουν δεκτοί από Πανεπιστήμια της Κωνσταντινούπολης σε οποιαδήποτε κλάδο επιστήμης. Οι υποψήφιοι/οι παρακαλούνται να επικοινωνήσουν με την ΟιΟμΚω nnar@otenet.gr

Η ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΔΕΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΝΑ ΜΟΙΡΑΣΤΟΥΝ ΕΝΟΨΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΑΠΟ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ

**Το Δ.Σ. της ΟιομΚω εκφράζει τις θερμές δημόσιες ευχαριστίες της
για τις δωρεές**

Τρόφιμα αξίας 700 Ευρώ την Δράση ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ

Την εταιρεία ΚΑΡΑΜΟΛΕΓΚΟΣ για ήδη αρτοποιίας

**Την εταιρεία Σκλαβενίτης Α.Ε. για διατακτικές 300 Ευρώ για αγορά
τροφίμων**

Το σωματείο Info Point Hellas για ήδη καφέ και ζάχαρη

Την εταιρεία ΣΟΛΟΜΩΝ Ουναίτεντ Ρεαλστατε 200 Ευρώ

Την εταιρεία ΚΝΣ Ουναϊντετ 200 Ευρώ

Κυρία με καταγωγή από την Σμύρνη 4.200 Ευρώ

**Η Πολιτιστική Ομάδα
Νέου Κύκλου Κωνσταντινουπολιτών**

(υπό την αιγίδα της Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών)

Αντί εορτασμού της Ίδρυσης της Κωνσταντινούπολης (11 Μαΐου 330)
τιμά τρεις Κωνσταντινουπολίτες καταξιωμένους για το επιστημονικό και
συγγραφικό τους έργο, τους κκ. :

**Στέλιο Αντωνιάδη (Καθηγητή Παιδοκαρδιολόγο)
Ειρήνη Δημητριάδη (Καθηγήτρια Πανεπιστημίου)
Βασίλη Μούτσογλου (Πρέσβη επί τιμή)**

**Στις 15 Μαΐου 2024
Τετάρτη, Ώρα 19.00**

στην αίθουσα του
Συλλόγου Μουσικοφίλων Κων/πόλεως
(Μελαντίας 56, Αγ. Ιωάννης Κωνηγός, Αθήνα)

Παρουσιάζουν : Πέτρος Καναρίδης
Μάρω Μαυροπούλου
Νίκος Κόλμαν

Θα απευθύνει χαιρετισμό ο κ. Νικόλαος Ουζούνογλου
(Πρόεδρος Νέου Κύκλου Κων//πολιτών & ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ)

Την εκδήλωση συντονίζει η Αιμιλία Ξανθοπούλου

Θα ακολουθήσει μουσικό πρόγραμμα και μικρή δεξίωση

Ο Νομιμοφανής Σφετερισμός των Ακίνητων Περιουσιών των Μη-μουσουλμάνων τα τελευταία χρόνια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και στην Ρεπουμπλικανική Τουρκία

Η Παράδοση Κτηματολογίου

Η σύγχρονη Τουρκία διαθέτει ένα από τα πλέον εξελιγμένα κτηματολόγια που κληρονομήθηκε από την Οθωμανική Αυτοκρατορία και αυτή από την Βυζαντινή[1]. Η λέξη Ταρι που στην τουρκική προερχόμενη από την Ελληνική τόπος, βασίζεται στην συστηματική καταγραφή όλων των ακινήτων. Αν και η υιοθέτηση του Βυζαντινού συστήματος κτηματολογίου ξεκίνησε αμέσως μετά από την Άλωση του 1453, η συστηματική καταγραφή των ακινήτων επιταχύνθηκε επί του Σουλτάνου Σουλεϊμάν από το 1534. Μέχρι το έτος 1634 είχαν καταγραφεί σε 2350 τόμους τετραδίων, όλες οι ακίνητες περιουσίες, εντός των συνόρων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Η έκδοση πιστοποιητικών ιδιοκτησίας στους ιδιοκτήτες (taru senedi) ξεκίνησε την 21 Μαΐου 1847 κατόπιν έκδοσης Διατάγματος. Με νέο Διάταγμα του 1858 υπήχθησαν και οι αγροτικές εκτάσεις στην καταγραφή τους από το Κτηματολόγιο.

Στην Ρεπουμπλικανική Τουρκία με τον Ν.658/1925 στη Γενική Διεύθυνση Κτηματολογίου (Taru Genel Müdürlüğü) ιδρύθηκε η χαρτογραφική υπηρεσία (Kadastro). Ο Νόμος αυτός επικαιροποιήθηκε το 1934 με τον Ν.2613. Ο τελευταίος νόμος είναι ο Ν.5304/2005.

Η κατ' επίφαση «Νόμοι» περί εγκαταλειμμένων περιουσιών – Emval-i Metruke

Στα εδάφη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας την περίοδο 1914-15 εκτοπίστηκαν από το

-
- 1) Μετά από την δολοφονία του Καποδίστρια τον Σεπτέμβριο του 1831, η Βρετανό-γαλλική επικυριαρχία που επιβλήθηκε στην ελεύθερη Ελλάδα, σε μέγιστο βαθμό προσπάθησε να επιβάλει την απομάκρυνση από την παράδοση του Βυζαντίου και συνεπώς και αυτή του κτηματολογίου. Αυτό συνέφερε και για την διανομή των «εθνικών γαιών» άναρχα. Ακόμα και σήμερα δεν διαφαίνεται να επιτευχθεί η εν τη πράξη λειτουργία του κτηματολογίου, παρά τα πρόστιμα και τις πιέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι θίγονται τα συμφέροντα των συμβολαιογράφων.

ماده : ۴ اشبو قانونك اجراى احكامنه هيئت وكلا مأمورد .
 مجلس همومينك انعقادنده قانونيى تكليف ايدملك اوزره اشبو لايحه قاتونيه نك موقتاً
 صرعيتى و قرابين دولته علاوه سنى اراده ايلدم .
 ۱۴ ذى القعدة ۱۳۳۳ ۱۰ ايلول ۱۳۳۱

محمد رشاد

سدر اعظم و خارجيه ناظرى محمد سعيد	شيخ الاسلام و اوقاف هايرن ناظرى نيزى
حريه ناظرى و بحريه ناظرى و وكيل انور	داخايه ناظرى و ماليه ناظر و وكيل طامت
مدليه ناظرى و شوراي دولت رئيس و وكيل ابراهيم	نافه ناظرى عباس
معارف ناظرى و پوسته و تليفراف و تلفون ناظر و وكيل احمد شكري	تجارت و زراعت ناظرى احمد لى

توصرو ۳۵۱ — آخر محله نقل ايديلن اشخاصك اموال و ديون و مطلوبات متروكسى مقنده
 قانون موقت

۱۷ ذى القعدة ۱۳۳۳ ۱۳ ايلول ۱۳۳۱

[تكميم و قايع ايله نشر و اهلاى : ۱۸ ذى القعدة ۱۳۳۳ ۱۴ ايلول ۱۳۳۱ - نومبر ۲۲۰۳]

ماده : ۱ ۱۴ مابيس ۱۳۳۱ تاريخلى قانون موقت حكمتجه آخر محله نقل
 ايديلن اشخاص حقيقيه و حكميه نك ترك ايتمش اولدقلى اموال و مطلوبات و ديون
 بو خصوص ايچون متشكل قوميسيونلرك هر شخص ايچون آبرى آبرى تنظيم ايديه جكلرى
 مضبطلر اوزرينه محكمه لرحه تصفيه ايديلير .

ماده : ۲ برنجى ماده ده بيان اولنان اشخاصك حين نقلارنده متصرف بولندقلى
 اجارينيلى مسقات و مستغلات و قفيه نك خزينه اوقاف و اموال غير منقوله سائر نك
 خزينه ماليه ناملرينه قيدلى اجرا ايديلهرك هر ايكى قسم اموال غير منقوله نك مذكور
 خزينه لر طرفدن ويريلهك بدلارندن بعدالتصفيه قاله جق مقدارى اصحابنه اعطا اولنور .

* تصحيح . نومبر : ۳۰۵ *

دكتور « ترتيب ناي » جلد : ۷ دوره : ۴۷

στυγνό δικτατορικό καθεστώς του κόμματος Ένωσης και Προόδου τουλάχιστον 3.0 εκατομμύρια Έλληνες-Αρμένιοι-Ασσύριοι. Οι τραγικές συνέπειες αυτού του μαζικού εκτοπισμού υπήρξαν πρωτόγνωρες, ακόμα και μέχρι σήμερα, στην ιστορία της ανθρωπότητας. Ο εκπατρισμός αυτός γινόταν με συστηματικό τρόπο από τον Υπουργό Εσωτερικών Ταλαάτ [2]. Ο μαζικός αυτός εκτοπισμός σήμαινε εκατοντάδες περιουσίες να αφευθούν χωρίς τον ιδιοκτήτη τους και βέβαια ο εκτοπισμός είχε στόχο τις περιουσίες αυτές. Η Οθωμανική Βουλή που είχε αναδειχθεί αρχές του 1912 με τις «εκλογές ροπάλου» είχε τεθεί για μεγάλο διάστημα σε αργία και σπάνια συνεδρίαζε. Στο διάστημα αυτό μόνο ένας βουλευτής είχε το θάρρος να υψώσει την φωνή του κατά των μαζικών εκτοπισμών, ο Εμμανουήλ Εμμανουηλίδης βουλευτής Σμύρνης και Αϊδινίου. Ο Σουλτάνος Μεχμέτ Ρεσάτ ήταν άβουλος και αδύναμος να φέρει οποιαδήποτε αντίρρηση. Κανένα από τα διατάγματα αυτά δεν θετόταν να εξεταστεί από τον Σείχ ούλ Ισλάμ που ήταν βασικός θεσμός του Οθωμανικού κράτους για αιώνες.

Για την «νομική» συγκάλυψη του σφετερισμού των εγκαταλειμμένων περιουσιών εκδόθηκε αρχικά το Διάταγμα υπ. αριθμ. 2303 (αναγκαστικός νόμος) την 27η Σεπτεμβρίου 1915 με τον τίτλο “Προσωρινός Νόμος για τις εγκαταλειμμένες ακίνητες περιουσίες, οφειλές και κινητές περιουσίες των ατόμων που μεταφέρθηκαν σε άλλες περιοχές (Ahar Mahallere Sevkedilen Eshasin Emval ve Düyun ve Matlubati Metrukesi Hakkinda Kanun-i Muvakkat)”. Κατά το Διάταγμα αυτό δημιουργούνταν σε κάθε διοικητική ενότητα Επιτροπή, μόνο από Μουσουλμάνους, που θα έπρεπε να καταγράψουν σε τετράδια τις εγκαταλειμμένες περιουσίες. Οι Επιτροπές αυτές είχαν την εξουσία να εκποιήσουν τις εγκαταλειμμένες περιουσίες και υποτίθεται αφού θα πληρωνόταν οι οφειλές των εκτοπισμένων, θα αποζημιώνονταν οι εκτοπισμένοι ιδιοκτήτες τους. Απαγορευόταν η μεταβίβαση των περιουσιών αυτών και δεν αναγνωρίζονταν οι μεταβιβάσεις που είχαν γίνει πρόσφατα (15 μέρες) πριν την έκδοση του Διατάγματος αυτού. Επειδή ήταν αδύνατο βέβαια να βρεθούν οι εκτοπισμένοι, οριζόταν ότι αφού πωληθούν οι περιουσίες των εκτοπισμένων θα

2) Όπως αναφέρει ο Πρέσβης των Η.Π.Α. Henry Morgenthau στην Πόλη (1914-17) στα απομνημονεύματά του που δημοσιεύτηκαν το 1919, ο Ταλαάτ όντας πρώην τηλεγραφετής, είχε εγκαταστήσει στο σπίτι του τηλέγραφο και έστελνε τις εντολές των εκτοπισμών και παρακολουθούσε αυτές.

θα φυλασσόταν τα χρηματικά ποσά σε θυρίδες. Στην πράξη αυτό που γινόταν ήταν ότι ο οποιοσδήποτε μπορούσε να δηλώσει ότι ο εκτοπισμένος του όφειλε και έτσι σφετεριζόταν την περιουσία του υποτιθέμενου οφειλέτη. Είναι πολλά τα παραδείγματα βαθύπλουτων οικογενειών σήμερα στην Τουρκία που έκαναν χρήση της μεθόδου αυτής και σήμερα είναι μεγιστάνες.

Στο ίδιο Διάταγμα, αρ. 5, οι εκτοπισθέντες ήταν υποχρεωμένοι αν βρίσκονται εντός της χώρας σε δυο μήνες, εάν ήταν εκτός χώρας σε τέσσερις μήνες, να υποβάλουν αίτηση προς τις Επιτροπές Εγκαταλελειμμένων περιουσιών για να λάβουν την αποζημίωσή τους. Το ίδιο Διάταγμα όριζε ότι οι Επιτροπές Εγκαταλελειμμένων περιουσιών αφού αφαιρούσαν τα χρέη του εκτοπισμένου πολίτη θα κατάρτιζαν πρακτικό που θα το ανακοίνωναν δημόσια και θα κατέθεταν στην τοπική εισαγγελία αντίγραφο του. Η δε τελευταία υπηρεσία θα έστελνε στην υποτιθέμενη διεύθυνση του εκτοπισμένου στον αντίστοιχο εισαγγελέα για να ανακοινώσει την καταγραφή της περιουσίας. Ο δε εκτοπισμένος είχε δικαίωμα αντίρρησης εντός 15 ημερών. Η ένσταση του δικαιούχου της περιουσίας, που βέβαια ήταν άγνωστο αν ζούσε και που βρισκόταν, πως θα λάμβανε γνώση, σύμφωνα με το Διάταγμα θα εκδικαζόταν από δικαστήριο που θα καλούσε και τους πιθανούς πιστωτές των εκτοπισμένων, για να αποφασίσει για την ένσταση αυτή. Δεν επιτρεπόταν να ασκήσει έφεση στην απόφαση του δικαστηρίου. Τέλος οριζόταν ότι οι εγκαταλελειμμένες περιουσίες που θα ενεγραφόταν στην ιδιοκτησία των Βακουφίων ή θησαυροφυλακίου θα μπορούσαν να παραχωρηθούν σε μουσουλμάνους πρόσφυγες. Δεν χρειάζεται να σχολιάσει κανείς τι σήμαιναν οι διαδικασίες αυτές την περίοδο που διαδραματιζόταν οι εκτοπισμοί. Ακόμα και σήμερα, 110 χρόνια μετά με τις τεχνολογίες διαδικτύου και κινητών επικοινωνιών ήταν αδύνατο να τύχουν εφαρμογής οι διατάξεις αυτές.

Για την εφαρμογή του νόμου της 13/9/1915 εκδόθηκε ο κανονισμός 2343 την 10/11/1915, με τον οποίο οριζόταν πως θα συγκροτούνταν οι εκκαθαριστικές επιτροπές, πώς θα εργαζόταν, ποια θα ήταν η αμοιβή τους και όλες οι λεπτομέρειες για το θέμα. Οι πρόσφατες έρευνες δείχνουν ότι μόνο το 20% των περιουσιών εκτοπισθέντων εκκαθαρίστηκε. Χωρίς καν να υπάρξει δικαστική απόφαση-παρά την πρόβλεψη του αρχικού νόμου, ενώ στη μερίδα του κτηματολογίου των περιουσιών ενεγράφη η λέξη ότι: “θα γίνει έρευνα σύμφωνα με τον Ν.2303 και ακολούθως ότι μεταβιβάστηκε η ιδιοκτησία στο θησαυροφυλάκιο.”

Είναι γνωστό ότι οι καταγραφές που έχουν κάνει οι Επιτροπές Εκκαθαρίσεων και ονομάστηκαν “Τετράδια Εγκαταλελειμμένων Περιουσιών- Emvali Metruke Defterlen” παραμένουν επτασφράγιστα μυστικά και δεν έχουν αποδεσμευτεί ποτέ για οποιονδήποτε. Για τις περιουσίες των εκτοπισθέντων Ελλήνων εφαρμόστηκε το ίδιο Διάταγμα 2303 που εφαρμόστηκε στους Αρμενίους.

Το παραπάνω Διάταγμα – αναγκαστικός νόμος - που δεν τέθηκε ποτέ στην έγκριση της Οθωμανικής Βουλής καταργήθηκε αμέσως μετά την υπογραφή της ανακωχής του Μούδρου 30/10/1918 όταν η δικτατορική ηγεσία του καθεστώτος της Ένωσης και Προόδου διέφυγε στη Γερμανία δια μέσου της Οδησού με Γερμανικό υποβρύχιο. Το Σουλτανικό Διάταγμα για την κατάργηση του Ν.2303 φέρει την υπογραφή του τελευταίου Σουλτάνου Μεχμέτ Βαχκετίν αλλά και των Υπουργών της Οθωμανικής Κυβέρνησης της Κωνσταντινούπολης, εκδόθηκε την 18η Δεκεμβρίου 1918 και όριζε την επιστροφή των περιουσιών που είχε αφαιρεθεί από τους εκπατρισθέντες μη-Μουσουλμάνους. Ενώ για την εφαρμογή του Σουλτανικού αυτού Διατάγματος εκδόθηκε Κανονισμός την 8η Ιανουαρίου 1920. Όμως το Σουλτανικό αυτό Διάταγμα δεν εφαρμόστηκε ποτέ αφού η Οθωμανική Βουλή μεταφέρθηκε την 18η Μαρτίου 1920 στην Άγκυρα και ανασυγκροτήθηκε στην Άγκυρα την 23η Απριλίου 1920. Η επαναστατική Κυβέρνηση της Άγκυρας αρνήθηκε να επιστρέψει τις περιουσίες στους Έλληνες και Αρμενίους στις περιοχές που ήλεγχε.

Στις 20 Απριλίου 1922 τον υπ’ αριθ. 224 Νόμο που ψήφισε η Βουλή της Άγκυρας με τον τίτλο «Νόμος για τη διαχείριση περιουσιακών κινητών και ακίνητων στοιχείων, ατόμων που διέφυγαν και απουσιάζουν από τις περιφέρειες κατοικίας των» (Memaliki Müstahlasadan Firar ve Gayubet Eden Ahalinin Emvali Menküle ve Gayrimenülerin İdaresi Hakkında Kanun). Με τον Νόμο αυτό τυπικά επανερχόταν σε ισχύ ο αρχικός κανονισμός - Νόμος 2303 της 27ης Σεπτεμβρίου 1915 και μόνο καταργούταν το άρθρο 7 του αρχικού Νόμου που καθόριζε ότι δεν ισχύουν οι αποφάσεις δικαστηρίων κατασχέσεων λόγω οφειλών των ιδιοκτών των εγκαταλελειμμένων περιουσιών. Επί της ουσίας με την απόφαση αυτή καταργούταν το Σουλτανικό Διάταγμα της 18/12/1918. Την ίδια περίοδο ψηφίστηκε κατά την περίοδο που είχαν διακοπεί οι διαπραγματεύσεις στην Λωζάννη (1/2-20/4/1923) νέος Νόμος την 15η Απριλίου 1923 που επανάφερε σε πλήρη ισχύ τον αρχικό Νόμο του 1915. Η αιτία ήταν να προληφθεί κάθε διεκδίκηση στις διαπραγματεύσεις της Λωζάννης που θα άρχιζαν το θέμα των ιδιοκτησιών.

Στη συνέχεια της εγκαθίδρυσης του Ρεπουμπλικανικού καθεστώτος την 29η Οκτωβρίου 1923, ψηφίστηκε την 13η Μάρτιου 1924 από την Βουλή της Άγκυρας ο Νόμος με τίτλο: «Περί διανομής εγκαταλειμμένων ακινήτων περιουσιών υπό τον έλεγχο του κράτους κατ' αναλογία αυτών των οποίων η περιουσία καταστράφηκε από εχθρούς, τοκογλύφους και σε ορισμένες περιπτώσεις, από την Κυβέρνηση» (Hükümet yedinde sahipsiz olarak mevcut bulunan emlakın emval ve emlaki düşman, usat ve hasbellüzum hükümet tarafından tahrip edilmiş olanlara nispet dahilinde tevzii hakkında kanun).

Στην περίπτωση των περιουσιών των Ρωμιών της Ανατολής και Ανατολικής Θράκης, που υπάχθηκαν στην Ελληνοτουρκική σύμβαση Ανταλλαγής των Πληθυσμών, που συνάφθηκε την 30η Ιανουαρίου 1923 στην Λωζάννη, προβλεπόταν ότι θα υπάρξει μια εκκαθάριση των περιουσιών και ουδείς πρόσφυγας ή ανταλλάξιμος δεν θα έχανε την περιουσία του!! Εκείνο που έγινε και έχει αναλυθεί εκτενώς στις δημοσιεύσεις της ΟιομΚω στα πλαίσια του Εθελοντικού Ερευνητικού Έργου της καταγραφής και ψηφιοποίησης των σχετικών αρχείων, ήταν ότι τον Ιούνιο του 1930 στα πλαίσια της Ελληνοτουρκικής Συμφωνίας για την διευθέτηση των εκκρεμοτήτων αποφασίστηκε ότι ένθεν και ένθεν οι εγκαταληφθείσες περιουσίες στις δύο χώρες ήταν ίσες και επομένως κάθε κράτος αναλάμβανε την αποζημίωση των προσφύγων που είχαν υποδεχθεί. Αν και στην Ελλάδα για 8 χρόνια περίπου είχε γίνει η λεπτομερής καταγραφή των εγκαταληφθείσων περιουσιών στην Τουρκία οι ανεξάρτητες απόψεις ήταν αυτές εικοσαπλάσιες των μουσουλμανικών στην Ελλάδα, ο Ελευθέριος Βενιζέλος δεχόμενος την ίση αξία των περιουσιών, εξοστράκιζε κοινωνικά τους πρόσφυγες Έλληνες της Ανατολής. Στην περισσότερη περίπτωση η αποζημίωση που έλαβαν οι Έλληνες πρόσφυγες ήταν 10% της πραγματικής αξίας των περιουσιών που είχαν χάσει.

Η Βουλή της Άγκυρας την 10η Ιουλίου 1945 με τον Νόμο 4796 κατάργησε τον αρχικό Νόμο του 1915. Παρόλα αυτά το έτος 1963 σε προσφυγή που υποβλήθηκε στο 8ο τμήμα του Συμβουλίου Επικρατείας (Danıştay) και ακολούθησε η δίκη στο Συνταγματικό Δικαστήριο (ιδρύθηκε το 1961) εκδόθηκε απόφαση που ανέφερε την ισχύς του αρχικού Νόμου του 1915.

Η εφαρμογή χαρτογραφήσεων κτηματολογίων (kadastro).

Εκτός από την ανοικτή καταστρατήγηση των συνταγματικών αλλά και θεμελιωδών αρχών δικαίου περί ιδιοκτησιών με τους προαναφερθέντες «Νόμους» με την χαρτογράφηση των κτηματολογίων εφαρμόστηκαν σε ευρεία κλίμακα διαδικασίες εκκαθάρισης με αυθαίρετο τρόπο των εγκαταλειμμένων περιουσιών με την εγγραφή της ιδιοκτησίας τους σε κρατικά ελεγχόμενα μουσουλμανικά ευαγή ιδρύματα (βακούφια) ή και απευθείας στο κρατικό θησαυροφυλάκιο. Επί της ουσίας οι ιδιοκτήτες όλων των εγκαταλελειμμένων περιουσιών κηρύχθηκαν ως «φυγάδες». Σε όποιες διεκδικήσεις περιουσιών ζητήθηκε η «προσκόμιση απόφασης του Συμβουλίου Επικρατείας ότι ο αιτών ιδιοκτήτης δεν ήταν φυγάς». Είναι προφανές ότι αυτό αντίκειται και αντιστρατηγείται στην βασική νομική αρχή ότι το κράτος είχε την ευθύνη με τα αρχεία του όλα τα ζητούμενα στοιχεία όπως τα δημοτολόγια, εγγραφές κτηματολογίου, έγγραφα εκτοπισμού και ταξιδιωτικά έγγραφα και την χρήση αυτών.

Στις Απελάσεις των Εγκατεστημένων στην Κωνσταντινούπολη Ελλήνων υπηκόων (1964) που η Συνθήκη της Λωζάννης εξαιρούσε από της ανταλλαγής των Ελληνοτουρκικών πληθυσμών, χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος της «Δέσμευσης» των περιουσιών στοιχείων τους με το μυστικό Διάταγμα 6/3801. Το Διάταγμα αυτό καταργήθηκε το 1987 όταν ο τότε αναπληρωτής υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδος Θεόδωρος Πάγκαλος έθεσε το θέμα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα όταν η Τουρκία υπέβαλε αίτηση για να ξεκινήσουν οι διαπραγματεύσεις για ένταξή της το 1987.

Η τελευταία πράξη από πλευράς Τουρκίας για τις εγκαταλειμμένες περιουσίες είναι η έκδοση Εγκυκλίου την 29^η Ιουνίου 2001 από το Υπουργείο Προεδρίας της Τουρκίας περί «μη εκτέλεσης οποιαδήποτε κτηματολογικής πράξης στην περίπτωση «φυγάδων» και «εξαφανισμένων».

Με την αναγνώριση της δικαιοδοσίας από την Τουρκία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), την δεκαετία 1990, έχουν εκδοθεί σειρά αποφάσεων που ορίζουν την αντίθεση των αναφερόμενων παραπάνω νόμων με το Πρωτόκολλο 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου περί δικαιωμάτων ιδιοκτησίας. Με τις αποφάσεις αυτές έχει αναγκαστεί η Τουρκία να αποζημιώσει τους ιδιοκτήτες. Όμως πρόκειται για μια πολύ χρονοβόρα διαδικασία.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΜΕΛΟΥΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΙΑΝΩΝ

Το τάμα του Αγίου Γεωργίου του Κουδουνά στην Άυλη

Πολιτιστική Κληρονομιά των Ελλήνων

Ο Σύλλογος Πριγκηπιανών «Άγιος Γεώργιος ο Κουδουνάς» έχει την ιδιαίτερη τιμή και χαρά να ανακοινώσει ότι, κατόπιν σχετικής πρωτοβουλίας του διοικητικού συμβουλίου του, εγκρίθηκε με επιτυχία από τη Διεύθυνση Νεότερης Πολιτιστικής Κληρονομιάς του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού, η ένταξη στο Εθνικό Ευρετήριο Άυλης Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ελλάδας του τάματος με τα κουδουνάκια του Αγίου Γεωργίου του Κουδουνά.

Το τάμα έχει τις ρίζες του στη Μονή Αγίου Γεωργίου Κουδουνά, στην Πρίγκηπο της Κωνσταντινούπολης, όπου η εικόνα του βρέθηκε, θαυματουργικά, στολισμένη με κουδουνάκια. Οι πιστοί φέρνουν στον άγιο κουδουνάκια, τα ευλογούν και τα κρατούν για ενίσχυση, ίαση, παρηγοριά και προστασία τάζοντας ταυτόχρονα στον προστάτη Άγιό μας τα παιδιά τους ή κάποιο προσφιές πρόσωπο.

Ο Σύλλογος, αποτελώντας στον ελλαδικό χώρο τον κατ' εξοχήν πολιτιστικό και

πνευματικό φορέα των καταγομένων από την Πρίγκηπο, κρατάει άσβεστη τη μνήμη της αλησμόνητης πατρίδας τους και σκοπός του είναι να μεταλαμπαδεύσει και στις επόμενες γενιές τα ήθη και τα έθιμά της.

Έχοντας όλα τα μέλη και τους φίλους του συνοδοιπόρους και αρωγούς στην πορεία του, ενόψει και της επικείμενης ολοκλήρωσης της διαδικασίας αξιολόγησης, ο Σύλλογος καλεί όλους όσους διαθέτουν κάποια ιδιαίτερη ανάμνηση ή μαρτυρία για το «έθιμο του Αγίου Γεωργίου» να την καταθέσουν, εγγράφως, στη δ/ση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του Συλλόγου: sylogosprigirpianon@gmail.com με την ένδειξη: «Για το Εθνικό Ευρετήριο Άυλης

Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Ελλάδας», προκειμένου να ληφθεί υπόψη κατά την ολοκλήρωση της παρουσίασης του εθίμου προς το υπουργείο.

Πληροφορίες: <https://ayla.culture.gr/b-stadio-diad-eggrafis-2024/> , Σύλλογος Πριγκηπιανών «Άγιος Γεώργιος ο Κουδουνάς»

ΠΗΓΗ: https://kimintenia.com/2024/04/13/1544-3/?fbclid=IwZXh0bgNhZW0CMTAAR2KMbPYCGVmS_wwOatTqFGV3R2tB1aL2oorEhouLGKh59XC_2UfsuVI5MM_aem_AeAQU-gvngQNI0jLZt2dBa8aWsfppFsZJP_BceITSenEU1yFqMXn5IDQbrrrSZWA1aVNrweM9iW4aKc4FApa1rC

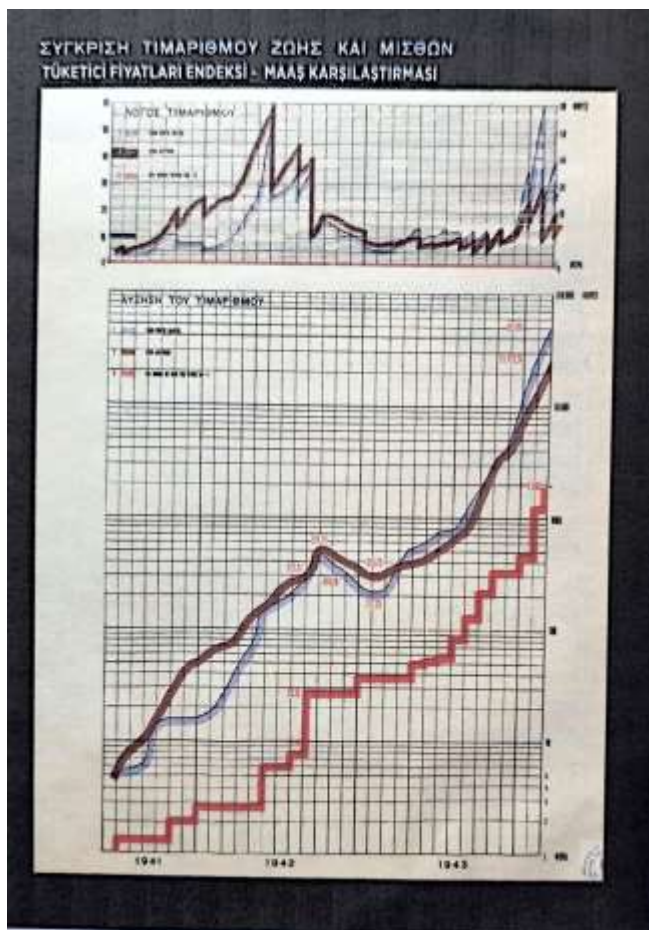

Ολοκληρώθηκε η Μετάφραση στα Τουρκικά και η Στοιχειοθέτηση του Εξαιρετικού Λευκώματος που είχε δημιουργήσει ο Μεγάλος Έλληνας Αρχιτέκτων Κωνσταντίνος Δοξιάδης το 1945 με τίτλο

ΑΙ ΘΥΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΟΝ Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ

Το Λεύκωμα θα τυπωθεί και θα κυκλοφορήσει στην Τουρκία.

Το Δ.Σ. εκφράζει τις βαθύτατες ευχαριστίες της προς τους εθελοντές κυρία Ειρήνη Νικολοπούλου Ασίκτογλου, ιστορικό κ. Σαίτ Τσετίνογλου.

64. SYNGKIRISIM TIMARITHIMU ZOHES KAI MISTHON

64. COMPARAISON ENTRE L'INDEX DU COUT DE LA VIE ET LES SALAIRES

RELATION OF PRICE INDEX TO WAGES AND SALARIES

64. TÜKETİCİ FİYATLARI ENDEKSİ - MAAŞ KARŞILAŞTIRMASI

Δείγμα μιας σελίδας από το Λεύκωμα του κ. Κ. Δοξιάδη

Στις επόμενες δύο σελίδες δίνεται το υπόμνημα που υποβλήθηκε από τους συμμετέχοντες στις σιωπηρές διαδηλώσεις διαμαρτυρίας στις Γερμανικές Πρεσβείες στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις του εξωτερικού από πρωτοβουλίες πολιτών.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΕΣΒΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ κ. Αντρέα Κιντλ

Στις 6 Απριλίου του 1941 η Γερμανία εισέβαλε στην Ελλάδα. Η Κατοχή κράτησε μέχρι τον Οκτώβριο του 1944 και είχε τα εξής αποτελέσματα για τη χώρα μας και το λαό της:

- Με την επίσκεψη και την κατάσχεση τροφίμων 300.000 Έλληνες πέθαναν από την πείνα τον χειμώνα του 1941-1942 ενώ ακολούθησαν μέχρι το τέλος της Κατοχής κι άλλοι 300.000 θάνατοι επίσης από πείνα, ασθένειες, σφαγές κι εκτελέσεις. Ο πληθυσμός της Ελλάδας μειώθηκε κατά 13,5%.
- Οι γερμανικές ένοπλες δυνάμεις κατέστρεψαν 1770 πόλεις και χωριά με 131 ολοκαυτώματα. Αναφέρουμε χαρακτηριστικά τα παρακάτω έξι ολοκαυτώματα:
 1. Το ολοκαύτωμα των Καλαβρύτων (13 Δεκεμβρίου 1943). Οι γερμανικές ένοπλες δυνάμεις εκτέλεσαν 1460 αμάχους (άντρες μεταξύ 12-90 ετών) και κατεδάφισαν την πόλη.
 2. Το ολοκαύτωμα του Διστόμου (10 Ιουνίου 1944). Οι γερμανικές ένοπλες δυνάμεις έσφαξαν 117 γυναίκες, 111 άντρες και 53 παιδιά. Μαρτυρία του Σουηδού καθηγητή Sture Linner, που συμμετείχε σε αντιπροσωπεία του Ερυθρού Σταυρού και που μπήκε στο Δίστομο στις 14 Ιουνίου, αναφέρει: «Μπήκα σε ένα φλεγόμενο χωριό, άδειο από ζωή, ολοσχερώς κατεστραμμένο... Πτώματα με κομμένα τα γεννητικά τους όργανα και βαλμένα στο στόμα τους. Γυναίκες με κομμένο το στήθος τους και θρυμματισμένα τα γεννητικά τους όργανα...»
 3. Το ολοκαύτωμα της Βιάννου (14-16 Σεπτεμβρίου 1943). Οι γερμανικές ένοπλες δυνάμεις σκότωσαν 461 κατοίκους, έκαψαν 10 χωριά και ανατίναξαν 980 σπίτια.
 4. Το ολοκαύτωμα του Κομμένου (16 Αυγούστου 1943). Οι γερμανικές ένοπλες δυνάμεις κατέσφαξαν 317 κατοίκους (ανάμεσά τους 97 βρέφη και παιδιά και 119 γυναίκες).
 5. Το ολοκαύτωμα της Κανδάνου (3 Ιουνίου 1941). Οι γερμανικές ένοπλες δυνάμεις εκτέλεσαν 300 άντρες και ισοπέδωσαν το χωριό.
 6. Το ολοκαύτωμα των Ανωγείων (Αύγουστος 1944). Οι γερμανικές ένοπλες δυνάμεις ανατίναξαν 940 σπίτια και έσφαξαν 24 ηλικιωμένους κι αναπήρους. Η καταστροφή διήρκεσε 22 μερόνυχτα.

Α. Από τις παραπάνω φρικαλεότητες προκύπτει η πρώτη γερμανική οφειλή προς την Ελλάδα. Πρόκειται για τις **αποζημιώσεις για τα θύματα εγκλημάτων πολέμου και εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας** που επιδικάστηκαν στη Διάσκεψη των Παρισίων του 1946. Η ελληνική Διακομματική Κοινοβουλευτική Επιτροπή υπολόγισε το 2016 ότι το χρέος γι' αυτές τις αποζημιώσεις ανέρχεται σε 107 δις ευρώ χωρίς τους τόκους. Με ένα επιτόκιο 3% το ποσόν φτάνει σήμερα το **1 τρις ευρώ**. Στον υπολογισμό έχουν ληφθεί υπόψη τα 115 εκατ. μάρκα που έχει καταβάλει η Γερμανία σε ορισμένες κατηγορίες θυμάτων.

Β. Η δεύτερη γερμανική οφειλή προς την Ελλάδα είναι **οι αποζημιώσεις για την καταστροφή των υποδομών της χώρας** από τις γερμανικές ένοπλες δυνάμεις. Ειδικότερα, καταστράφηκαν, μεταξύ άλλων, το οδικό και σιδηροδρομικό δίκτυο, τα λιμάνια, η πολιτική αεροπορία, η διώρυγα της Κορίνθου, το 74% των φορτηγών και το 95% των επιβατικών πλοίων. Η Συνδιάσκεψη των Παρισίων του 1946 αποφάσισε επανορθώσεις για την καταστροφή υποδομών στην Ελλάδα ύψους 6,7 δις δολαρίων σε τιμές του 1938 ποσόν το οποίο ανέρχεται με τους τόκους σε **595 δις ευρώ**. Η Γερμανία έχει καταβάλει στη χώρα μας μόνο 20 εκατ. δολάρια.

Γ. Η τρίτη γερμανική οφειλή είναι **η αποπληρωμή των κατοχικών δανείων** βάσει συμβατικής διακρατικής συμφωνίας. Το συνολικό ποσόν αποτιμάται, ανάλογα με την τιμαριθμική προσαρμογή, από **100 μέχρι 506 δις ευρώ**.

Δ. Η τέταρτη γερμανική οφειλή είναι **η επιστροφή στην Ελλάδα των λεηλατημένων πολιτιστικών αγαθών**. Το 1946 παραδόθηκε στη γερμανική κυβέρνηση από την ελληνική κατάλογος με 8.500 αρχαιολογικούς θησαυρούς και 460 πίνακες που εκλάπησαν από τις γερμανικές ένοπλες δυνάμεις όταν λεηλάτησαν 87 αρχαιολογικούς χώρους. Τα αντικείμενα αυτά όχι μόνο δεν επιστράφηκαν ποτέ, αλλά, αντιθέτως, εμφανίζονται προκλητικά σε γερμανικά μουσεία και ιδιωτικές συλλογές. Πρέπει ανυπερθέτως να επιστραφούν.

Κύριε Πρόεδρε,

Δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία για τη συνεχιζόμενη άρνηση της Γερμανίας να εκπληρώσει το χρέος της προς την Ελλάδα. Επικαλεστήκατε ακόμα και τη Συνθήκη 2+4 περί ένωσης των δύο Γερμανιών (Μόσχα 1990) υποστηρίζοντας ότι η Συνθήκη αυτή έχει διευθετήσει τα ζητήματα των αποζημιώσεων συνολικά. Όμως η Επιστημονική Επιτροπή της Ομοσπονδιακής Βουλής της Γερμανίας, σε έκθεσή της που δημοσιεύτηκε το 2019 παραδέχεται ότι η Ελλάδα ποτέ δεν παραιτήθηκε από τα απαιτήσεις της προς τη Γερμανία. Για τη Συνθήκη 2+4 μάλιστα αναφέρει ότι «Οι επανορθώσεις δεν αναφέρονται στο κείμενο της Συνθήκης. Η Ελλάδα, ως τρίτη χώρα που δεν συμμετείχε στη διαμόρφωση της Συνθήκης, θα έπρεπε να είχε συμφωνήσει ρητά ως προς τις ανεπιθύμητες επιπτώσεις που την αφορούσαν».

Οι συγκεντρωμένοι σήμερα μπροστά στη γερμανική Πρεσβεία ζητάμε να καταβάλει η Γερμανία στην Ελλάδα όσα της οφείλει από την περίοδο της Κατοχής και να επιστρέψει τους κλαπέντες πολιτιστικούς θησαυρούς. Διαφορετικά η Γερμανία δεν θα διαθέτει πλέον το ηθικό κύρος να εγείρει ανάλογα θέματα κατά κρατών που ενδεχομένως διαπράττουν παρόμοια εγκλήματα. Η πληρωμή των γερμανικών αποζημιώσεων προς τη χώρα μας θα μπορούσε να καταστεί μέσον διαφύλαξης της ειρήνης καθώς οι μελλοντικές γενιές θα συνειδητοποιήσουν ότι όποιος παραβιάζει το δίκαιο καλείται να επανορθώνει και να αποζημιώνει για τα δεινά που προκαλεί. Αυτή είναι και η σκέψη του Ομήρου στην Ιλιάδα πριν από τρεις χιλιάδες χρόνια (Ραψωδία Γ, στίχοι 455-461).

ΗΜΕΡΙΔΑ

«Εξήντα Χρόνια από την έναρξη των Απελάσεων Ελλήνων Υπηκόων από την Πόλη ως κορύφωση των παραβιάσεων Διεθνών Συνθηκών κατά της Ελληνορθόδοξης Μειονότητας»

6 Απριλίου 2024

Η κεντρική ομιλία της Καθηγήτριας Ιλαϊ Όρς

Καλώς ήρθατε!

Είναι μεγάλη μου χαρά και τιμή να βρεθώ μαζί σας εδώ στην ημερίδα που οργανώνει η Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών και το Σωματείο Απελαθέντων στο Πνευματικό Κέντρο Κωνσταντινουπολιτών, για να συζητήσουμε ένα θέμα που δεν έχει συζητηθεί πολύ, **παρόλο** που αποτελεί ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της σύγχρονης ιστορίας μας στην Τουρκία, στην Ελλάδα, και στην ευρύτερη περιοχή, αν όχι σ' όλο τον κόσμο, εκεί που έχουμε όλη και περισσότερη ανησυχία για τα προβλήματα που προκύπτουν για το υπερεθνικισμό, τις μειονότητες, την μετανάστευση, την πολυ-πολιτισμικότητα, τα ανθρώπινα δικαιώματα, και πολλά άλλα.

Μιλάμε για τα γεγονότα που περιέχουν το περίοδο 1964-65, που άρχισαν ακριβώς 60 χρόνια πριν, την άνοιξη του 1964. Ήταν μια άνοιξη που δεν έφερε λαμπερές ηλιόλουστες μέρες αλλά άνοιξε μια περίοδο με πολύ σκοτεινούς μήνες και δύσκολα χρόνια για την Ρωμιοσύνη της Πόλης, την Τουρκία, την Ελλάδα, και για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Δεν θα μπω στην περιγραφή και την εξήγηση του τι ακριβώς έγινε τότε, αφού ξέρω ότι θα τα πούνε οι άλλοι εδώ περισσότερα και καλύτερα. Θα μπω όμως στην συζήτηση διότι αυτά που έγιναν τότε, πριν από 60 χρόνια, προκαλούν πολλές ερωτήσεις. Μια από αυτές είναι το ΓΙΑΤΙ.

Γιατί; Πως και έτσι; Γιατί έγιναν όλα αυτά, γιατί έπρεπε να υποφέρουν τόσοι άνθρωποι; Γιατί;

Η απάντηση έχει να κάνει μ' αυτά που έγιναν πριν. Τα γεγονότα που κατέληξαν στις απελάσεις δεν ξεκίνησαν τη 16η Μαρτίου 1964. Το *kararname* δεν έπεσε από τον ουρανό. Το **γιατί** κρύβεται μες τα προηγούμενα, **παρόλο** που πρέπει να φάνηκε ότι οι απελάσεις ήρθαν από το πουθενά.

Πως αλλιώς θα είχε φανεί σε κάποιον, ο οποίος πήρε την εφημερίδα να δει το όνομά του έντυπα σε μια λίστα από ανθρώπους που πρέπει να φύγουν από την χώρα τους μέσα σε δυο εβδομάδες;

Πως αλλιώς θα είχε φανεί σε κάποιους που πήγαν στις δουλειές τους όπως καθημερινά, για να δεχτούν επίσκεψη ξαφνικά από κάποιους αστυνομικούς –με ή χωρίς στολή- κρατώντας ένα χαρτί, μια δήλωση, που έπρεπε να υπογράψουν για να παραδεχτούν κάποια εγκλήματα που

δεν φταίνει, όπως δήθεν να ήταν κατάσκοποι της Κύπρου, όπως δήθεν συνωμότησαν με τον Μακάριο, και χρηματοδότησαν την ένωση με την Ελλάδα και δούλεψαν εναντίον στους Τουρκοκύπριους κ.α. Αυτό το «ξαφνικό» έπαθαν εκατοντάδες άνθρωποι που απελάθηκαν.

Άρα, μπορεί να έχει φανεί ότι έγιναν ξαφνικά, και δίκαια βέβαια, αλλά οι απελάσεις ήταν προετοιμασμένες, ήταν “Long time coming” με την έννοια ότι είχαν ένα παρελθόν που ετοίμαζε την πορεία που κατέληξε στις απελάσεις. Και εκεί, στο αυτό το παρελθόν, χρειάζεται να ψάξουμε την απάντηση για το **Γιατί**.

Στην συνέχεια, θα **αντιμετωπίσω** την ερώτηση αυτή σε τρεις βασικές γραμμές, της νομικής, της πολιτιστικής, και της πολιτικής πλευράς, αλλά θέλω να δείξω ότι τίποτα δεν είναι κατανοητό, δηλαδή για το κάθε ΓΙΑΤΙ υπάρχει τουλάχιστον ένα ΠΑΡΟΛΟ.

1. Η πρώτη απάντηση για το **γιατί** έχει σχέση με την νομική πλευρά. Οι Έλληνες υπήκοοι απελάθηκαν επειδή έληξαν ή ακυρώθηκαν οι άδειες παραμονής τους για διαμονή στην Τουρκία.

Όμως αυτό δεν είναι μια περίπτωση του «όποιος δεν έχει τα σωστά χαρτιά πρέπει να φύγει από την χώρα» την οποία συναντιόμαστε ακόμα και σήμερα. Αν δεν έχει κάποια έγκυρη βίζα, άδεια, ταυτότητα κλπ, αυτή πρέπει να παραμένει εκτός των συνόρων της χώρας. Τα σύνορα αυτά είναι όλα και περισσότερα σημαντικά τώρα, όπως το παρακολουθούμε στο θέμα μετανάστευσης σε όλο το κόσμο.

Αυτό το **γιατί**, όμως, έχει και ένα **παρόλο** μαζί. Οι απελάσεις έγιναν επειδή ακυρωθήκαν τα χαρτιά, **παρόλο** που ήταν συνηθισμένο, αναμενόμενο και –σημαντικότερο- απαιτούμενο κατά νόμου και συμφωνίας το 1930, να επεκτείνονται οι άδειες αυτές -βασικά αυτόματα.

Άρα, το **γιατί** των απελάσεων μπορεί να έχει σχέση με τους νόμους της χώρας, αλλά **παρόλο** που επιβλήθηκαν από τις κρατικές αρχές, οι απελάσεις δεν είχαν νομιμότητα, ούτε δικαιοσύνη.

2. Η δεύτερη απάντηση έχει να κάνει με το θέμα πολιτιστικής ταυτότητας. Οι εκδιωγμένοι είχαν την ελληνική υπηκοότητα, άρα ήταν σε μια ξένη χώρα, και έπρεπε να φύγουν γιατί ήταν ξένοι. Αλλά αυτό το γιατί πάλι έχει ένα παρόλο. Παρόλο που μπορεί να ήταν Έλληνες υπήκοοι, οι απελαθέντες ήταν μέλη της κοινότητας Ρωμιών Κωνσταντινουπολιτών, μια κοινότητα που έχει βαθιές ρίζες στην Πόλη από τα αιώνια της ίδρυσης της και που αποτέλεσε ένα από τα πιο σημαντικά θεμέλια της τότε σύγχρονης κοινωνίας της Πόλης.

Για τους περισσότερους τότε, όπως και σήμερα, η υπηκοότητα είναι μόνο ένα κομμάτι –και μπορεί να μην είναι ένα βασικό κομμάτι- της ταυτότητας ενός ανθρώπου. Διότι κάποιος μπορεί να νιώθει σαν Έλληνας χωρίς να έχει ένα ελληνικό διαβατήριο, μια άλλη μπορεί να μην νιώθει καθόλου σαν Τουρκάλα, ακόμα και αν έχει μόνο την τουρκική ιθαγένεια.

Και άλλο ένα σημαντικό σχετικό σημείωμα. Το να είναι Ρωμιός πολίτης κανείς, σημαίνει πολύ παραπάνω από μια εθνικότητα –και ακόμα παραπάνω από δυο ή τρεις εθνικότητες, ιθαγένειες. Το να είναι κάποιος Ρωμιός βέβαια έχει μια θρησκευτική βάση ως χριστιανός ορθόδοξος, αλλά η ταυτότητα αυτή βασίζεται στην Πόλη, την Κωνσταντινούπολη που είναι πέρα των εθνικιστών διαιρέσεων. Είναι μια μη-εθνικιστική ή μια υπερ-εθνική, ας πούμε, μια κοσμοπολίτικη ταυτότητα.

Άρα, οι Κωνσταντινουπολίτες απελάθηκαν **γιατί** ήταν Έλληνες υπήκοοι **παρόλο** που ήταν Ρωμιοί πολίτες που δεν έπρεπε να κατηγορηθούν σε σχέση με την ιθαγένειά τους, επειδή η πολιτιστική ταυτότητά τους δεν ήταν εθνικιστική, αλλά πολιτική, δηλαδή κοσμοπολίτικη.

Αυτό μας οδηγεί στην τρίτη απάντηση στο γιατί, που έχει σχέση με την πολιτική. Είπαμε ότι οι Κωνσταντινουπολίτες είναι κοσμοπολίτες και δεν περιγράφονται με τις εθνικιστές συνθήκες. Όμως αυτό δεν είναι κάτι που το εθνο-κράτος ούτε το δέχεται ούτε καν το αναγνωρίζει. Ζούμε σε μία ιστορική περίοδο που κυριαρχούν τα έθνη-κράτη, τα οποία προτιμούν να έχουν μια εθνική κοινωνία που είναι ομοιόμορφη σε θρησκεία, εθνότητα, γλώσσα, δηλαδή πολιτισμό και ταυτότητα. Βέβαια, αυτή είναι μια **ουτοπία** –δεν είναι δυνατόν να μοιάζουν όλοι τόσο πολύ μεταξύ τους, η εθνική κοινωνία να είναι ολόιδιοι, ειδικά στα μέρη μας που κατοικούνται από πολλούς διαφορετικούς λαούς επί αιώνια. Στην περίπτωση μιας τέτοιας πολυπολιτιστικής γεωγραφίας, αυτό που κάνουν συνήθως τα εθνο-κράτη έχουν τρεις τρόπους. (Για μένα και τα δυο είναι πιο πολύ σαν ουτοπία)

A. Να καθορίζουν αυτούς που δεν συμμορφώνονται με την ομοιόμορφη κοινωνία σε οποιαδήποτε κατηγορία (θρησκεία, σέκτα, γλώσσα κλπ) ως μειονότητες, δηλαδή να μπουν σε μια διαδικασία μειονοτικοποίησης αυτών των κοινοτήτων, [έτσι είναι με αφομοίωση ο φολκλωρισμός]

Β. Να προσπαθήσουν να πιέσουν τις κοινότητες αυτές να χάσουν τις διαφορετικές τους ιδιότητες και έτσι να μοιάσουν στην ευρύτερη κοινωνία. Αυτή η διαδικασία λέγεται **ομοιογενοποίηση**, τυποποίηση, και στην δική μας περίπτωση, Τουρκοποίηση.

Γ. Αν το εθνο-κράτος θεωρεί ότι αυτά δεν είναι αρκετά, τότε υπάρχει και η επιλογή της κατάργησης διαφοράς, είτε σαν εθνοκάθαρσης, είτε σαν πρακτική ξεριζωμού η διωγμού [και έχουμε δυστυχώς αρκετές περιπτώσεις στην ιστορία και σήμερα για τέτοιες περιπτώσεις]

Στην Τουρκία, επειδή η ιδέα του εθνο-κράτους ήρθε πακέτο με την ιδέα της εθνικής κοινωνίας και ταυτότητας, και επειδή η κοινωνική κατάσταση της χώρας είχε μια πολυπολιτιστικότητα, έναν πλουραλισμό, το καινούργιο κράτος διάλεξε να αναλάβει και τους τρεις τρόπους αυτούς. Οι πράξεις αυτές άρχισαν και πριν το 1923 και πήρανε πολλούς μορφές, σαν την ανταλλαγή πληθυσμών, το Βαρλίκι, τα Σεπτεμβριανά, και τελικά τις απελάσεις. Όλα μαζί, αυτά τα γεγονότα συμπεριλαμβάνονται στην προσπάθεια **μειονοτικοποίησης** και **Τουρκοποίησης** προς τους Ρωμιούς πολίτες, που τους πίεσαν να φύγουν από την πατρίδα τους, την Πόλη.

Άρα, σαν περίληψη, γιατί έγιναν οι απελάσεις του 1964;

Περί νομικής. **Γιατί** έχουν λήξει οι άδειες παραμονής των Ελλήνων υπηκόων, **παρόλο** που αυτά τα χαρτιά έπρεπε να ανανεωθούν αυτόματα χωρίς καν να χρειαστούν άδεια να διαμένουν στην πατρίδα τους. Είχανε το δικαίωμα αυτό και από το 1923 και από το 1930.

Περί ταυτότητας. **Γιατί** οι Έλληνες υπήκοοι θεωρήθηκαν σαν Ελλαδίτες, σαν ξένοι, και έτσι τους διώξανε σαν να ήταν τουρίστες, επιτρέποντας μόνο μια βαλίτσα και λίγα λεφτά. **Παρόλο** όμως για τους περισσότερους, η πατρίδα τους ήτανε η ίδια η Πόλη που κατοικούσαν, εκεί που ανήκαν και εκεί που είχαν τις ρίζες της ταυτότητάς τους.

Περί πολιτικής. **Γιατί** χάρη της κοσμοπολίτικης ταυτότητας τους, οι Ρωμιοί πολίτες αποτέλεσαν μια πολυπολιτισμική κοινότητα που έκανε την ίδια την Πόλη κοσμοπολίτικη, πράγμα που δεν ήθελε το εθνο-κράτος. **Παρόλο** που είχε μια τέτοια σημαντική πολυπολιτιστική κληρονομιά, το τουρκικό κράτος ιδρύθηκε πάνω στα θεμέλια μιας άλλης λογικής **ομοιογενοποίησης** που οδηγούσε στην **μειονοτικοποίηση** διάφορων λαών για την **Τουρκοποίηση** της κοινωνίας.

Κάπως έτσι μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την ερώτηση γιατί έγιναν οι απελάσεις. Και τι έγινε μετά τις απελάσεις; Πρώτα απ' όλα είναι οι δυσάρεστες εμπειρίες των Ρωμιών πολιτών, των απελαθέντων ή μη, επειδή υπεφέραν πολύ ως Κοινότητα. Αυτά ζήσατε, αυτά

συζητήσαμε, θα συνεχίσουμε να τα λέμε σήμερα αλλά και στο μέλλον.

Αλλά θα ήθελα επίσης να τονίσω τι έπαθε η Πόλη όταν έχασε ένα μεγάλο κομμάτι της με τους Ρωμιούς. Υπέφερε και η Πόλη, αφού έχασε την κληρονομιά της, την πρωτοτυπία της, τον πολιτισμό, τον χαρακτήρα, δηλαδή την ταυτότητά της.

Η σημερινή γενιά στην Πόλη αναγνωρίζει την λήψη αυτή. Τους λυπούν οι Ρωμιοί, ακόμα και αν δεν τους ήξεραν πολύ. Υπάρχει μια νοσταλγία για την κοσμοπολίτικη Πόλη που είχε ζωντανά ισχυρά ελληνικά, ρωμαϊκά στοιχεία, και επίσης ένα θετικό ενδιαφέρον προς αυτά με μια ρομαντική επιθυμία.

Παρόλο αυτά όμως, πολύ λίγοι ξέρουν πολύ καλά το τι έπαθαν οι Ρωμιοί και γιατί έπρεπε να φύγουν από την Πόλη. Ακόμα και οι απελάσεις του 1964, που αποτελούν ένα από τα πιο μεγάλα επεισόδια αναγκαστικής μετανάστευσης στην ιστορία της Πόλης όπου δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι ξεριζώθηκαν μέσα σε λίγες εβδομάδες. Ακόμα αυτό το γεγονός δεν αναγνωρίζεται από την σημερινή γενιά της Πόλης.

Πριν από δέκα χρόνια, όταν αποφασίσαμε να οργανώσουμε ένα συνέδριο στην Πόλη για αυτό το θέμα, ξέραμε ότι θα ήταν η πρώτη τέτοια περίπτωση. Μαζί μου ήταν και ο Cengiz Aktar, Elcin Macar, Samim Akgonul στην επιτροπή, είχαμε και μαζί μας την ΟιΟμΚω, το ΣΥΡΚΙ - Rumvader, το ΚΜΣ, το Babil, και το Open Society Foundations, και έτσι είχαμε ένα τριήμερο συνέδριο στο Πανεπιστήμιο του Bilgi, μια έκθεση που ονομαζόταν «20 κιά, 20 δολάρια», προβολή της ταινίας «Πολίτικη Κουζίνα» του Τάσου Μπουλμέτη, επίσης άλλη μια ημερίδα στην Αθήνα κάποιους μήνες μετά. Στο τέλος, ετοιμάσαμε με επιμέλεια, το βιβλίο που εκδόθηκε από το οίκο Ιλετισίμ.

Ελπίζουμε να μεταφραστεί και να εκδοθεί κι ένας τόμος και στα Ελληνικά, επίσης και στην αγγλική γλώσσα μετά από μια επικαιροποίηση. Πέρα από την σημερινή ημερίδα, θα θέλαμε να οργανώσουμε άλλο ένα μεγάλο συνέδριο επίσης, που θα περιέχει και τις νέες μελέτες που γίνονται για το θέμα, και στην Ελλάδα και Τουρκία, και στο εξωτερικό. Είναι μεγάλη χαρά για μένα ότι τα καταφέραμε και κανονίσαμε να ακούσουμε από μερικούς νέους ερευνητές στο επόμενο πάνελ, οι οποίοι κάνουν εξαιρετική δουλειά και μας βοηθάνε να συνεχίσουμε αυτήν την σημαντική συζήτηση. Είμαι ευγνώμων για το ενδιαφέρον τους για την κοινότητα Ρωμιών πολιτών, με τους οποίους εγώ ασχολούμαι εδώ και 25 χρόνια, και είναι πολύ ωραία να δω ότι μεγαλώνει η οικογένεια. Θα ήθελα να ευχαριστήσω από καρδιάς τον Νίκο Ουζούνογλου, όχι μόνο ως Πρόεδρο της ΟιΟμΚω, αλλά ως ένα αληθινά αφοσιωμένο άνθρωπο με μια απίστευτη προσπάθεια που ξεπερνάει όλα όσα ορίζει η λέξη καθήκον. Τέλος, σας ευχαριστώ όλους για την παρουσία σας σήμερα, που είστε μαζί μας αυτό το όμορφο καλοκαιρινό Σάββατο. Ευχαριστώ.

Έκδοση νέου βιβλίου

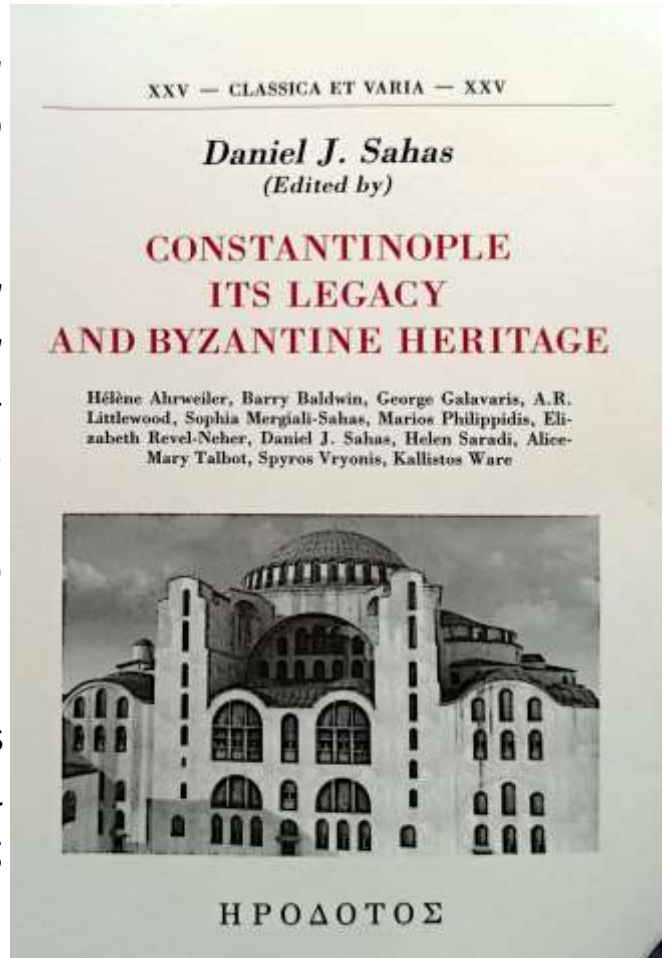
CONSTANTINOPOLE ITS LEGACY AND BYZANTINE HERITAGE

Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ ΚΑΙ Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Πρόσφατα εκδόθηκε στην Αγγλική γλώσσα, από τον οίκο Ηρόδοτος, το βιβλίο με τον ανωτέρω τίτλο που επιμελήθηκε ο Καθηγητής Βυζαντινολογίας κ. Δανιήλ Ι. Σαχάς και αποτελείται από συλλογή διαλέξεων που είχαν οργανωθεί από τον Ελληνικό Σύλλογο Κωνσταντινουπολιτών του Καναδά την περίοδο των ετών 1991-2001 στην πόλη του Τορόντο στο Κολλέγιο του Αγίου Μιχαήλ του Πανεπιστημίου Τορόντο. Οι διαλέξεις οργανώνονταν από την «Καναδική Επιτροπή Βυζαντινολόγων», τμήμα του διεθνούς οργανισμού "Association internationale des Etudes Byzantines". Ο Καθ. Σαχάς όπως αναφέρει στον πρόλογο του βιβλίου οι περισσότερες διαλέξεις τυπωνόταν με μέριμνα του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών και τονίζει

τα εξής: «Η συνάντησή μου με Έλληνες εκ Κωνσταντινουπόλεως, που αν και ήταν απλοί άνθρωποι, είχαν βαθιά συνείδηση της καταγωγής τους από την Κωνσταντινούπολη και της Βυζαντινής τους καταγωγής και με την οργάνωση των διαλέξεων αυτών είχαν τον πόθο να ενημερώσουν την ακαδημαϊκή κοινότητα του Οντάριο και το ευρύτερο κοινό, ήταν μια αναζωογονητική και πρωτόγνωρη εμπειρία».

Ο Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Καναδά (ΕΣΚΚ) με έδρα το Τορόντο ιδρύθηκε την 15η Μαρτίου 1965 από Κωνσταντινουπολίτες που είχαν εκπατριστεί και είχαν εγκατασταθεί. Ο Σύλλογος είχε συμμετάσχει στο ιδρυτικό

συνέδριο της Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών (Οι.Ομ.Κω.) που είχε γίνει τέλη Μαΐου 2005 και επίσης υπήρξε ιδρυτικό μέλος της Οι.Ομ.Κω. Δυστυχώς δεν υπήρξε συνέχεια παρόλο που τυπικά ο ΕΣΚΚ είναι μέλος της Οι.Ομ.Κω. παραμένει αδρανής η παρουσία του. Η έκδοση του αναφερόμενου βιβλίου ευελπιστούμε να δώσει την δυνατότητα να αναζωογονηθεί ο ΕΣΚΚ.

Η πρώτη διάλεξη που έχει ενσωματωθεί στο βιβλίο είναι της Ελένης Σαράντη, είχε δοθεί την 31/5/1992 και έχει τίτλο «Το Βυζάντιο και η προέλευση της Σύγχρονης Ελληνικής Εθνικής Συνείδησης». Η συγγραφέας καθηγήτρια κλασικών σπουδών τότε στο Πανεπιστήμιο του Gulerh με πολύ γλαφυρό τρόπο αλλά και επιστημονική αυστηρότητα αποδεικνύει την πολύπλευρη ελληνικότητα του Βυζαντίου και την σημασία αυτής της αλήθειας για την σύγχρονη εποχή. Μπορούμε να πούμε ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό να αναγνωστεί αλλά περισσότερο να κατανοηθεί από ορισμένους σύγχρονους κατοίκους της Ελλάδος που ακόμα πιστεύουν ότι το Βυζάντιο δεν ήταν η συνέχεια της Ελλάδος του Μεγάλου Αλεξάνδρου και της Κλασικής Ελλάδος.

Το δεύτερο κεφάλαιο είναι η διάλεξη του Καθ. Δανιήλ Σαχά με τίτλο: «Το Βυζάντιο και το Ισλάμ: «Συνάντηση δύο Θεοκρατιών Αμοιβαίος Θαυμασμός και Αποκλεισμός». Πρόκειται για ένα κεφαλαιώδες θέμα της ιστορίας που επηρεάζει ακόμα και σήμερα τα διεθνή γεγονότα αποτελεί ίσως μοναδικό φαινόμενο στην ιστορία αφού ενώ οι δύο πολιτισμοί έχουν για 150 χρόνια περίπου πολύ έντονη συγκρουσιακή σχέση – ιδιαίτερα την περίοδο του Χαλιφάτου των Ουμαγιαδών – το Ισλάμ δέχεται εκτενείς επιρροές από το Βυζάντιο. Ο πολύ σημαντικός ρόλος του Ιωάννη Δαμασκηνού την περίοδο αυτή που παραμένει σε εδάφη των Ουμαγιαδών και είναι ο πρώτος που γράφει συγγράμματα θρησκευολογίας για το Ισλάμ, αναλύεται λεπτομερώς.

Στο επόμενο κεφάλαιο ο Γεώργιος Γαλάβαρης, ως ιστορικός και ζωγράφος Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο McGill αναπτύσσει το θέμα Κωνσταντινούπολη – Μόσχα – Μόναχο, το Βυζάντιο και η Ευρωπαϊκή Ζωγραφική του Εικοστού Αιώνα. Ξεκινώντας από την αναστήλωση των εικόνων το 843 αρχικά αναλύεται η αναγέννηση της αγιογραφίας στην διάρκεια της Μακεδονικής Δυναστείας που συνεχίζεται σε εξελισσόμενη μορφή και επί της Δυναστείας των Παλαιολόγων. Αναφέρονται οι σωζόμενες τοιχογραφίες στους Ι.Ν. Οσίου Λουκά

της Βοιωτίας, στην νήσο Χίο της Νέας Μονής αλλά και της Μονής της Χώρας. Ο δύσκολος δέκατο-τέταρτος αιώνας για το κράτος του Βυζαντίου αφορά Βυζαντινούς Αγιογράφους που ταξιδεύουν στην Ρωσία και μεταλαμπαδεύουν την αγιογραφία που προηγείται της Δυτικής Αναγέννησης. Κορυφαίο όνομα ο Θεοφάνης ο Έλληνας του οποίου η ζωντανή μνήμη επηρεάζει για πολλούς αιώνες την Ρωσία ακόμα και την περίοδο και μετά του Μεγάλου Πέτρου που έχει την στρατηγική της στροφής της Ρωσίας προς την Δύση. Η παράδοση της αγιογραφίας συνεχίστηκε στην Ρωσία τους τρεις αιώνες 17ο – 19ο αλλά ακόμα και επί του απολυταρχικού κράτους του 20ου αιώνα. Η συντήρηση αγιογραφιών στην αρχή του 20ου αιώνα στη Ρωσία αναζωογόνησε το ενδιαφέρον για την Βυζαντινή ζωγραφική στην Ρωσία. Στα τέλη του 19ου αιώνα έχουμε μια μεταλαμπαδέυση της αγιογραφικής αυτής παράδοσης στο Μόναχο της Γερμανίας που υπήρξε και η σχολή για τους σύγχρονους Έλληνες ζωγράφους του 19ου αιώνα. Κορυφαίοι Ρώσοι καλλιτέχνες όπως ο Alexej Jawlensky και η Marienne Werefkin αλλά και περισσότερο ο βαθιά Ορθόδοξος Wassily Kandinsky που υπήρξε από τους μεγαλύτερους θεωρητικούς της ζωγραφικής τέχνης στον 20ο αιώνα. Στο τέλος του κεφαλαίου παρατίθενται εικόνες από τους καλλιτέχνες που έχουν εξεταστεί στο κεφάλαιο αυτό.

Το βαθυστόχαστο άρθρο του A.R. Littlewood που υπηρέτησε ως Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Western Ontario με τίτλο: «Υπό την Προεδρεία του Αγίου Παύλου: Η περίπτωση της Βυζαντινής Πρωτοτυπίας αναλύεται η αυθεντικότητα του Βυζαντινού πολιτισμού». Ο συγγραφέας αναφέροντας τις εμπειρίες του από τις επισκέψεις του στο Άγιο Όρος αναλύει την δημιουργικότητα στο Βυζάντιο, την σχέση με τον Λατινικό κόσμο και ιδιαίτερα σε θέματα ζωγραφικής και αρχιτεκτονικής. Σε πολλά σημεία του άρθρου αναφέρονται οι απόψεις του Μεγάλου Φωτίου και ιδιαίτερα η ζώσα αρχαία ελληνική σκέψη σε όλη την διάρκεια των Βυζαντινών αιώνων. Η εφευρετικότητα και συνθετική ικανότητα του Βυζαντίου προβάλλεται με συστηματικό τρόπο και σε ευρύτητα. Παρατίθενται εικόνες από την βυζαντινή αγιογραφική παράδοση αλλά και την ύστερη περίοδο αρχιτεκτονικής.

Το άρθρο της Δρ. Alice-Mary Talbot για τα Ιαματικά Προσκυνήματα της τελευταίας περιόδου του Βυζαντίου στην Κωνσταντινούπολη παρουσιάζει

εξαιρετικό ενδιαφέρον αφού μερικά από αυτά σήμερα λειτουργούν υπό την εποπτεία του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Η περίοδος μελέτης είναι κυρίως του Αυτοκράτορα Ανδρόνικου Β' (1282-1328) και βασίζεται σε έργα βυζαντινών λογίων της εποχής, όπως το έργο Λόγος του Ξανθόπουλου αλλά και περιηγητών από την Ρωσία και άλλες χώρες. Με ιδιαίτερη λεπτομέρεια περιγράφεται το Αγίασμα της Ζωοδόχου Πηγής κοντά στα τείχη το γνωστό σήμερα Βαλουκλή, το Κοσμείδιο που σχετίζεται με το Μοναστήρι των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού που επίσης βρισκόταν εκτός των χερσαίων τειχών που μαζί λειτουργούσε ως νοσοκομείο. Άλλα Αγιάσματα που αναφέρονται είναι της Αγίας Θεοδοσίας μάρτυρος της εικονομαχίας τον ένατο αιώνα αλλά και τα της Αγίας Ευφροσύνης της Νέας και της Μόνης του Πατριάρχη Αθανασίου, σύγχρονου Αγίου της εποχής (+1320 περίπου). Το ενδιαφέρον στοιχείο που προκύπτει από την μελέτη είναι ότι η ιατρική επιστήμη που είχε μεγάλη εμπειρία στο Βυζάντιο με αφετηρία τον Γαληνό και τον Ιπποκράτη ήταν εναρμονιζόμενη με τις θαυματουργικές ιδιότητες των Αγιασμάτων και η προσπάθεια θεραπείας ασθενών και αναπήρων γινόταν παράλληλα. Οι πληροφορίες που πηγάζουν από πηγές της εποχής είναι πολύ ενδιαφέρουσες αφού οι περιγραφές θαυμάτων αλλά και θεραπειών από τους ιατρούς αποδίδεται με πολύ γλαφυρό τρόπο.

Το άρθρο της Καθηγήτριας Σοφίας Μεργιάλη Σαχά του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών αναφέρεται στο εξαιρετικά ενδιαφέρον θέμα της θέσης της γυναίκας στην Βυζαντινή κοινωνία. Ο τίτλος του άρθρου είναι: Το «άλλο ήμισυ», ή κάτι λιγότερο από αυτό; Εξιδανίκευση ή πραγματικότητα της γυναικείας ζωής στο Βυζάντιο. Παρουσιάζεται ο δυισμός της Θεοτόκου και της Εύας στα πατερικά κείμενα του 4ου αιώνα. Οι περισσότεροι Καππαδόκες άγιοι θεωρούν ίσους τον άνδρα και την γυναίκα. Η μελέτη επεκτείνεται σε όλους τους αιώνες του Βυζαντίου. Η μελέτη είναι ενδελεχής και πολύπλευρη. Είναι ενδιαφέρον να τονιστεί ότι το Βυζάντιο υπήρξε πρωτοπόρο στο νομικό του σύστημα ότι αναγνώριζε κληρονομικά δικαιώματα στις γυναίκες. Δίνονται πολλά παραδείγματα λογίων γυναικών με πρώτη την Άννα Κομνηνή.

Η «Επικαιρότητα» του Βυζαντίου και της Ορθοδοξίας αποτελεί το άρθρο της Καθηγήτριας Ελένης Γλύκαζη Αρβελέρ που καλύπτει όλες τις πτυχές της μνήμης του Ελληνισμού έχοντας κορυφαία στιγμή την Άλωση του 1453. Οι θρύλοι στην μνήμη αυτή είναι η τροφός της μνήμης του Γένους και συνδέεται με όλα τα ιστορικά γεγονότα της τελευταίας μισής χιλιετηρίδας του Ελληνισμού. Η Οικουμενικότητα του Βυζαντίου είναι κεντρικό σημείο της ομιλίας της μεγάλης Μικρασιάτισσας Καθ. Αρβελέρ. Τα θέματα που ανέκυψαν στην αρχή του 2000 με τις καθεστωτικές αλλαγές της δεκαετίας 1990 συνδέονται με τους τελευταίους αιώνες του Βυζαντίου και την διάδοχο Οθωμανική περίοδο των 500 ετών. Ο αναγνώστης αποκτά την σφαιρική εικόνα του ίχνους του Βυζαντίου που ζει ακόμα όχι μόνο στους Έλληνες αλλά και σε όλους τους λαούς που έχουν ευεργετηθεί από τον πολιτιστική ακτινοβολία του Βυζαντίου.

Το τελευταίο άρθρο του Βιβλίου είναι του Επισκόπου Διοκλείας Κάλλιστα Ware το οποίο εκφωνήθηκε την 28/5/1995 στο Τορόντο. Το θέμα του άρθρου είναι: «Δράση μέσα από ακινησία» : Η επίδραση του Ησυχασμού του 14ου αιώνα στο Βυζάντιο και τον Σλαβικό Πολιτισμό. Τονίζεται το παράδοξο γεγονός ότι ενώ το Βυζάντιο ως κράτος υποχωρεί την περίοδο του 14ου αιώνα με την ραγδαία κατάληψη των εδαφών της Αυτοκρατορίας από τους Τούρκους και για ένα διάστημα από τους Σέρβους, υπάρχει η ανάπτυξη της πνευματικής αντίστασης που φέρει το όνομα «Ησυχασμός». Οι ενδεχόμενες ιδεολογικές επιλογές των Ρωμιών την περίοδο αυτή υπήρξαν: (α) η συνεχής έκκληση των αυτοκρατόρων από την Δύση για βοήθεια που έθετε ως προϋπόθεση την υποταγή, (β) την επανάκαμψη στην αρχαία Ελλάδα με ένα άλμα 2000 ετών και (γ) την ορθόδοξη παράδοση που η ουσία της επανακαθορίστηκε από τον Άγιο Γρηγόριο Παλαμά που υπήρξε ο κύριος εκπρόσωπος των ησυχαστών. Όπως αναφέρει ο συγγραφέας μόνο η Ορθοδοξία επέτυχε να σώσει το Γένος στους μακρούς αιώνες της Οθωμανοκρατίας που η κιβωτός διάσωσης του Γένους υπήρξε το Οικουμενικό Πατριαρχείο έχοντας ως πνευματική πηγή το Άγιο Όρος.

Το βιβλίο «CONSTANTINOPOLE ITS LEGACY AND BYZANTINE HERITAGE» είναι μια πολύτιμη συμβολή στην παρακαταθήκη του Βυζαντίου όχι μόνο για τον σημερινό ελληνισμό αλλά και για όλους τους λαούς που ευεργετήθηκαν από αυτό αλλά σήμερα διέρχονται από μια μεγάλη κρίση που κορυφώνεται με την επίθεση της Ρωσίας στον ομόδοξο Ουκρανικό λαό.

**Summary of the articles in the present Newsletter of the
Ecumenical Federation of Constantinopolitans (EFC)**

- Easter Message of His All Holiness Ecumenical Patriarch Bartholomeos,p.2-4.
- Commemoration Ceremonies of the Heroic Resistance of the Greeks of Polis under the leadership of Emperor Constantine XI Paleologus at the siege of 1453,p.5.
- EFC Conference - The Work Market Environment in the coming years and the stimulation of Entrepreneurship for Production,p. 6--7.
- Announcements EFC , p. 8-12.
- The illegitimate usurpation of Non-Muslim Real Estate in the Last Years of the Ottoman Empire and Republican era, P.13-19.
- Success of the Member Association of Prince island on achieving the tradition of the miracle tradition of Saint George Koudounas as Intangible Cultural Heritage of the Greeks,20-21.
- Completion of translation into Turkish language and the typesetting of the Excellent Album created by the Great Greek Architect Constantinos Doxiadis published in 1945 entitled THE SACRIFICES OF GREECE IN WORLD WAR II, P.22-24.
- Conference "Sixty Years Since the Beginning of the Deportations of Greek Citizens from the City as the Peak of Violations of International Treaties against the Greek Orthodox Minority" The keynote speech by Professor İlay Ors,P.25-29.
- Publication of the new Book "CONSTANTINOPOLE ITS LEGACY AND BYZANTINE HERITAGE",Editor Emeritus Prof. Daniel J. Sahas,P.30-34.

İstanbulu Rumların Evrensel Federasyonunun (İREF)

Bu Bültende yer alan makalelerin özeti

- Ekümenik Patrik Bartholomeos Hazretlerinin Paskalya Mesajı, s. 2-4.
- İstanbul'un 1453 yıllının kuşatması sırasında Rumların İmparator XI. Konstantin Paleologos önderliğinde kahramanca direnişinin anma törenleri, s.5.
- İREF Konferansı - Önümüzdeki Yıllarda İş Piyasası Ortamı ve Üretime Yönelik Girişimciliğin Teşvik Edilmesi, s. 6-7.
- İREF Duyurular, s.8-12.
- Osmanlı İmparatorluğunun son yıllarında Gayrimüslimlerin taşınmaz mülklerinin Emvali Metrüke Hukuk mevzuatı, s.13-19.
- Büyükadalılar İREF üye derneği'nin, Aya Yorgi Koudounas'ın mucize geleneğini Rumların Somut Olmayan Kültürel Mirası olarak gerçekleştirmedeki başarısı, s.20-21.
- Mimar Konstantinos Doxiadis'in 1945 yılında çıkardığı 2. DÜNYA SAVAŞINDA YUNANİSTAN'IN KURBANLARI başlıklı Mükemmel Albümün Türkçeye çevirisinin tamamlanması ve dizgisi,s.22-24.
- Konferans "Rum Ortodoks Azınlığa Karşı Uluslararası Anlaşmaların İhlalinin Zirvesi Olarak Yunan Vatandaşlarının İstanbul'dan Sürülmesinin Başlangıcından Altmış Yıl Sonra" Profesör İlay Örs'ün açılış konuşması. S.25-29.
- “KONSTANTİNOPOL GELENEĞİ VE BİZANS MİRASI” adlı yeni kitabın yayımlanması, Editör Emeritus Prof. Daniel J. Sahas.s.30-34.

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ

- «Η Ένωση Κωνσταντινουπολιτών» με τα δύο μέλη σωματεία <http://www.enokon.gr/>
 - «Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών»
 - «Σωματείο Ελλήνων Υπηκόων Απελαθέντων εκ Τουρκίας»
- «Ένωση Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος» <https://sylogoskbe.wordpress.com/>
- «Αδελφότης Κωνσταντινουπολιτών Μεγάλου Ρεύματος "Ο Ταξιάρχης"» <http://www.megarevma.gr/>
- «Σύνδεσμος Μεγαλοσχολιτών» <http://www.megalisxoli.gr/>
- «Σύλλογος Ζαπτίδων» <https://www.facebook.com/events/610745252286345/>
- «Σύνδεσμος Κεντρικιάδων»
- «Σύνδεσμος Ιωακειμειάδων»
- «Φιλανθρωπικός Σύνδεσμος Γαλατά Κωνσταντινουπόλεως»
- «Αθλητικός Όμιλος Ταταύλα» <http://www.tatavlasc.gr/>
- «Αθλητικός Σύλλογος Πέρα» <http://as-pera.gr/>
- «Αθλητικό Βυζαντινό Κέντρο»
- Σύλλογος Πριγκηπιανών «Άγιος Γεώργιος ο Κουδουνάς» <https://www.facebook.com/SylogosPrigipianon/>
- «Μορφωτικός Σύνδεσμος Χάλκης «Ο Άγιος Νικόλαος»» <http://www.halki-morf-sind.gr/>
- «Ο Εν Αθήναις Σύλλογος Μουσικοφίλων Κωνσταντινουπόλεως» <http://www.cmkon.org>
- «Σύνδεσμος των εν Ελλάδι Ζωγραφειωτών Κωνσταντινουπόλεως» <http://sezografyon.gr/home/>
- Εστία Κωνσταντινουπόλεως <http://estiakon.gr/>
- Σύνδεσμος Ελλήνων Βετεράνων Αθλητών Στίβου Κωνσταντινουπολιτών
- Μορφωτικός Σύνδεσμος Μακροχωρίου Κωνσταντινουπόλεως «Το Έβδομο του Βυζαντίου» <https://www.facebook.com/makrochoricon>.
- Εθελοντές για την Κωνσταντινούπολη.
-

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΕΚΤΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Γερμανίας»
- «Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών Αυστραλίας» με 3 σωματεία στις περιοχές της Αυστραλίας
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ελβετίας» www.agcos.ch
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ηνωμένου Βασιλείου» <https://www.facebook.com/acguk.net/>

ΑΡΩΓΑ ΜΕΛΗ

- «Επτάλοφος» Ιστορική Βιβλιοθήκη Μελέτης και Έρευνας
- Σύλλογος των Φίλων της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής.
- Φίλων Βυζαντινών Τεχνών
- Πολιτισμού & Κοινωνικής Ανάπτυξης.
- Ένωση Κωνσταντινουπολιτών Μικρασιατών Βορείου Αττικής η "Αγία Σοφία".
- Εταιρεία Μελέτης της καθ' ημάς Ανατολής <https://www.facebook.com/etmelan1/>
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Σικάγου.
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών περιοχής Washington D.C.